

Ponedeljak, 27. maj 2002.

Svedok K-5

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio sudu

Početak 9.04 h

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodo Romano.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ROMANO

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, sada ćemo da se osvrnemo na događaje od 1999. godine. Pre nego što je počelo NATO bombardovanje u martu 1999. godine, da li se Vojska Jugoslavije već nalazila u vašem gradu Uroševcu (Ferizaj)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Vojska je bila prisutna kao što je bila prisutna i policija. Bilo je takođe srpskih paravojnih jedinica.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li su nosili uniforme?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bili su u uniformama.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kakva vrsta uniforme je to bila?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Vojska je imala svoju uniformu i bilo je elitnih jedinica vojske i policije, a tamo su se nalazili i Frenkijevi momci. Takođe su tu bile i jedinice SAJ, kao i druge paravojne jedinice.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li nam, molim vas, opisati vojnu uniformu? Recimo koje je bila boje? Možete li nam dati još neki drugi opis uniformi te vojske?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Vojska je imala maskirne uniforme. Frenkijevi momci su takođe imali maskirne uniforme, ali druge boje.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Koje boje je bila uniforma vojske?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kada bih video fotografiju bilo bi mi lakše da vam opišem.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet. Mislim da je broj 18. Gospodine, molim vas pogledajte sada uniforme koje se nalaze pred vama. Da li vidite ovde na fotografijama ispred vas uniforme slične onima koje su nosili vojnici?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Ovo je ta vojna uniforma.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pod kojim brojem je ta fotografija?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je fotografija broj jedan.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Vi ste rekli da se tamo nalazila i specijalna vojna policija. Da li vidite tu uniformu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ta uniforma je pod brojem osam. To su bile takozvane specijalne jedinice ili Frenkijevi momci, to je fotografija broj osam.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A koju uniformu je imala redovna policija?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Broj šest.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Vi ste spomenuli SAJ. Da li vidite njihove uniforme na fotografiji?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je broj šest. Zapravo ovde nema uniformi SAJ, ali slične su ovima na fotografiji broj šest.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je bilo i nekih drugih paravojnih jedinica?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bilo je. Bilo je drugih paravojnih jedinica, oni koji su pripadali Šešelju zvali su se „Beli orlovi“. Oni su ovde na slici broj devet. Ovo su bile srpske paravojne jedinice.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta su oni radili u vašem gradu neposredno pre nego što je počelo NATO bombardovanje u martu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: U početku su izlazili iz kasarni i dolazili u grad i izbacivali su ljudе iz kućа na silu, uz pomoć oklopnih vozila i tako dalje. Zatim su ih stavlјali u garaže albanskiх kućа, u privatne radnje i u privatne kuće koje su pripadale Albancima. Tamo su ih razmeštali. Takođe bih mogao da vam kažem где su oni bili stacionirani.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pre nego što nam to kažete, recite nam šta podrazumevate, odnosno na koga mislite kada kažete oni? Na koga mislite, na policiju, na vojsku, na koga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam pod time mislio na vojsku, policiju i druge grupe. Oni su pripadali Srbiji i Jugoslaviji.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gde se nalazila Vojska Jugoslavije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Možete li, molim vas, ponoviti pitanje?

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gde je bila stacionirana Vojska Jugoslavije? Da li su imali kasarnu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Vojska Jugoslavije je bila stacionirana u selima Kamena Glava (Komogllave), Raka (Rake) i Nerodimlje (Nerodime), to je sve u opštini Uroševac.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kada kažete da su onda prešli u grad i da su počeli da izbacuju meštane, o kojim se to selima radilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To su radili u selima Kamena Glava, Raka, Nerodimlje i Naruk.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se onda desilo sa meštanima iz ovih mesta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Oni su proterali ljudе iz ovih sela i meštani su pobegli. Neki u Skoplje, neki u Albaniju.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A šta se desilo sa vašom porodicom? Da li ste i vi napustili vašu kuću?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, ja sam otišao i poveo svoju porodicu jer su vojska i paravojnici pucali iz ručnih minobacača na moju kuću. Odlučio sam da povedem porodicu sa sobom i otišao sam u selo Greme.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste se pridružili drugim meštanima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, krenuo sam sa mojim komšijama i drugim meštanima. Hteli smo da idemo u Skoplje, ali u konvoju gde smo se mi nalazili proneo se glas da sam ja radio za srpsku policiju i da će im smestiti nešto. Tako da je konvoj počeo da se udaljava od mene, a ja nisam mogao ništa drugo da uradim nego sam odveo svoju porodicu u selo Raka gde su se nalazili srpski paravojnici i iz straha sam onda odlučio da se vratim sopstvenoj kući.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Čega ste se plašili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Plašio sam se i jedne i druge strane. Plašio sam se ljudi koji su pričali, plašio sam se za svoju porodicu, ali plašio sam se i pripadnika paravojnih jedinica koji su bili u selu Raka, koje nisam poznavao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Vi ste se vratili kući. Da li ste kasnije ponovo napustili svoju kuću?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, otišao sam kući i posle nekog vremena sam odveo svoju porodicu. Čuo sam od komšija da je voz išao za Skoplje i odlučio sam da tamo povedem porodicu. Moja žena i ja smo otišli za Skoplje, ali kad smo došli na železničku stanicu u Uroševcu, tamo se se nalazili inspektorji Službe bezbednosti. Tamo su bili Dimitrije i Crni i iz straha da nam oni nešto ne urade, ja sam odlučio da se ponovo vratim kući sa ženom. Vratio sam se kući sa ženom, a moja porodica je otišla u Skoplje, a tamo na stanicu Crni i Dimitrije su me pozvali i mi smo otišli u kafe. Seli smo u kafić koji je pripadao SUP-u.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pre nego što nastavite samo da preciziramo. Znači vaša porodica je otišla za Skoplje?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, tako je. Moja porodica je otišla za Skoplje u svojstvu izbeglica.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A vi i vaša žena ste znači ostali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tako je. Žena i ja smo ostali kod kuće.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pošto ste se sreli sa Stojkovićem i Dimitrijem na železničkoj stanici, otišli ste u kafić. O čemu ste tamo razgovarali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tamo smo razgovarali o tome kako su oni rekli da je rat počeo na Kosovu i da ćemo mi pobeći u Grčku.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: O čemu ste još razgovarali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Razgovarali smo i o poslovima koje smo imali u 1998. godini, koje sam ja izvršavao, kao i o drugim zadacima o kojima je Mitić odlučivao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je Mitić htio da vi nastavite da radite za njega?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, onda su Dimitrije i Crni došli u moju kuću zajedno sa nekim drugim pripadnicima antiterorističke grupe i Mitić mi je naredio da dođem kod njega u kancelariju.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači, gospodine, posle kafića razgovarali ste sa Dimitrijem i Stojkovićem. Jeste li se onda vratili kući?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I tada, u tom trenutku ste saznali da je Mitić htio da vi nastavite da izvršavate zadatke za njega. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Jeste, tačno je. Znao sam da su oni hteli da ja ponovo radim za njih. Ja nisam mogao da pobegnem

zato što su oni motrili na železničku stanicu i na puteve koji vode prema Skoplju, tako da nisam nikako mogao da odem u Skoplje, a da me oni ne primete, da me srpska policija ne primeti.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači kada ste se vratili kući, saznali ste da Mitić želi da razgovara sa vama. Da li je iko došao u vašu kuću da vas povede?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Crni je došao, i Dimitrije, i drugi pripadnici srpske policije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li opisati druge pripadnike srpske policije ukoliko su bili u uniformama?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, pripadnici specijalne jedinice su imali maskirne uniforme, zato što su se 1999. godine oni pridružili policijskim snagama. To je bila tajna organizacija „Crna ruka“. Oni su se pridružili antiterorističkim grupama tokom rata i zajedno su vršili operacije. Imali su vozila, imali su ukradeni „mercedes“. Tu je bilo automobila koji su pripadali Albancima, koja su bila pokrađena tokom rata. Imali su ukraden „mercedes“, imali su crveni „BMW“ i beli „mercedes“.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači ono što vi govorite, gospodine, da je organizacija „Crna ruka“ sarađivala sa specijalnom antiterorističkom grupom SAJ, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Tokom rata 1999. godine, oni su se udružili i zajedno su radili, jedino su se njihove uniforme razlikovale.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: U čemu su se razlikovale njihove uniforme?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa imali su različite uniforme.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: U kom smislu? Jesu li se razlikovale po boji?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, samo po boji. Boja je bila drugačija.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Koju boju uniformi su imali pripadnici organizacije „Crna ruka“?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Možete li, molim vas, ponoviti pitanje?

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Koje boje je bila uniforma organizacije „Crna ruka“?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Uniforma organizacije „Crna ruka“ je bila crna.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A šta je sa uniformama SAJ?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Specijalne jedinice su imale maskirne uniforme.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Molim sada da se ponovo pokaže svedoku dokazni predmet 18. Gospodine, da li vidite na tom dokaznom predmetu ispred vas fotografiju uniformi „Crna ruka“?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ovde nema fotografija uniforme „Crna ruka“.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li, molim vas, da govorite u mikrofon i da ponovite to što ste rekli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ovde nema uniformi „Crna ruka“, ovde postoje uniforme SAJ jedinice, a to je fotografija broj šest.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Hvala. Gospodine, pošto su vas pokupili u vašoj kući, da li su vas odveli u Mitićevu kancelariju?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, sreću sam se sa Mitićem u njegovoj kancelariji, a to je bilo u gradu u zgradu „BankKos“, i tu su mi pokazali jedan niz fotografija pripadnika OVK, kao i drugih ljudi. Tu u Mitićevoj kancelariji su bila i dva inspektora bezbednosti, Dragan Jašović i Spasa Spravala i oni su hteli da vide da li sam ja znao pripadnike OVK. Ja sam prepoznao neke od njih. Dragan je znao jednog od njih iz Jezerceta (Jezerce), zvao se Ekrem Baliju (Ekrem Baliu). Ja sam znao samo njihova imena, ali ne i prezimena i prepoznao sam ih po liku, i posle nekog vremena su mi dali jaknu i

masku i poslali su me u kafić koji se zvao „Pranvera“ u Uroševcu. To je bilo tokom rata 1999. godine.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Samo da nešto pojasnimo. Ova dvojica inspektora bezbednosti, jesu li oni bili policajci? Jesu li oni radili sa Mitićem u istoj organizaciji?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Oni su radili zajedno i bili su inspektori za politička pitanja. Pripadali su Državnoj bezbednosti.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Znači oni su radili za DB?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, jeste. Oni su rekli da su iz DB-a iz uroševačkog SUP-a.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kada su vas zamolili da odete u ovaj restoran „Pranvera“, šta se posle toga desilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Odveli su me u restoran „Pranvera“ gde se nalazila srpska policija sa inspektorima. Tamo je bio Branislav Nedeljković kao glavni inspektor i Srećko Doganović i Dragan Joka, tamo je bio i Ljubiša koji je bio zamenik. Bilo je i drugih inspektora.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A šta su oni tamo radili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Oni su napravili zatvor u podrumu tog kafića i tamo su se nalazili ljudi koje su uhapsili iz grada, iz sela Račak (Recak) i iz drugih sela i držali su ih u tom podrumu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: O kakvom se podrumu radilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa to je bio zatvor. Uglavnom su tamo držali ljude iz sela Račak, zato što su počinili masakr u selu Račak posle čega je počelo NATO bombardovanje, a onda su hteli da se osvete meštanima sela Račak. Onda bi ih pokupili iz tog sela, doveći u podrum tog kafića i tamo maltretirali, čak i ubijali.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta se desilo dok ste vi bili tamo u tom restoranu? Šta ste videli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Video sam čoveka iz Uroševca koji se zvao Muhamed Bega (Muhamed Bega). On je imao 50 godina.

Tamo je bio vezan za stolicu lisicama i tukli su ga. Dragan Jašović i Spasa Spravala su ga tukli.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A zašto su ga tukli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Navodno su dobili podatke da je njegov sin bio u OVK. Sin se zvao Sadik (Sadik).

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta ste tamo još posle toga vidieli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa to sam sve video kada su me odveli u kafić „Pranvera“.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da, gospodine, mi sad govorimo o tom kafiću. Koliko ljudi je bilo tamo zatvoreno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bilo je puno ljudi u podrumu tog kafića. Bilo je više od 20. Čuo sam od inspektora da su tamo držali dve Albanke. Tamo se nalazio bunar pored ulaza u kafić. Tu je bilo novčanika, bilo je dokumenata koji su pripadali zatvorenicima i njih su čuvala dva rezervna policajca čije likove znam. Ti policajci su bili iz Uroševca.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I da li su svi ljudi koji su držani u podrumu tog kafića bili pripadnici OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, nijedan od njih nije bio pripadnik OVK, bili su civilni i bili su pohvatani na ulicama i po radnjama. Tamo nije bilo ni jednog jedinog pripadnika OVK.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Pa zašto su ih onda zatvorili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Zatvorili su ih zato što je srpska policija bila ljuta na meštane iz sela Račak i čim bi ih uhvatili na ulici ili ukoliko su oni bili iz Petrova (Petrove) u opštini Štimlje (Shtime), odmah bi ih uhvatili, tukli bi ih bezbol palicama, električnim kabl-vima. Time su ih tukli i rezervni policajci i inspektori. Jednako su ih zlostavljavali.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li znate šta se desilo ovim ljudima i da li znate šta se desilo ljudima koje ste vi identifikovali na fotografijama koje su vam tamo pokazali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam šta se dogodilo Muhamedu Begi. Ja sam samo video da ga inspektor tuku i da ga ispituju o tome gde je njegov sin. On nije odgovorio na to pitanje i ne znam šta se kasnije sa njim dogodilo. Oni su me odveli u podrum koji sam ranije video i zatim su me maskiranog ukrcali u jedan automobil, kako me niko ne bi prepoznao. Ali ja nisam prepoznao nijednog od njih i tako sam se vratio iz podruma.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, dali su vam masku i odveli vas u podrum kako biste prepoznali nekoga ko pripada OVK-a?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne pripadnika OVK, nego u slučaju da je tamo bio neki pripadnik njegove porodice, recimo sin ili čerka, ako je neko od njih imao pripadnika porodice u OVK.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I da li znate da li su ti ljudi kasnije pušteni?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam šta se nakon toga s njima dogodilo. O tome nemam nikakvih informacija.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Vratimo se unazad, na ono što ste radili za Mitića. Da li je Mitić sa vama razgovarao o tome da nastavite sa zadacima koje ste započeli obavljati 1998. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, nastavio sam s tim poslom iz 1998. godine. On je takođe 1999. godine dodao još neke poslove, kada je počeo rat.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Dakle, da li je to onda bila ona ista lista o kojoj ste razgovarali 1998. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bila je to ista lista. Ali na njoj je još dodato nešto. Dodati su drugi ljudi i druge kuće.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kakve su to bile nove mete koje su dodate?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Novi zadaci koji su dodati bile su kuće u kojima je boravio OEBS 1998. godine. One su na spisku

bile zabeležene kao kuće koje treba spaliti i mesta na koja treba podmetnuti eksploziv.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste dobili uniformu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam imao uniformu. Imao sam samo kapu i masku.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A oružje?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Imao sam oružje, imao sam jedan pištolj tipa „88“ i dozvolu za to od Mitića.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Koliko ljudi je radilo sa vama 1999. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bilo je mnogo ljudi. Bilo je nekih 15 do 20 ljudi.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ko su oni bili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa ja ne znam imena tih ljudi, ali mogao bih ih prepoznati na fotografijama. To je bio Dragan Stojković zvan Crni, zatim Dimitrije, zatim jedan policajac po imenu Đira (Dzira) iz Babuša (Babush), Dimitrija sam već spomenuo, a imao je pseudonim Van Dam (Van Damme). I mnogi drugi koje bih mogao prepoznati sa fotografija.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li su oni bili pripadnici „Crne ruke“ ili specijalnih jedinica?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bilo je pripadnika „Crne ruke“ i pripadnika specijalnih antiterorističkih jedinica. U ratu vođenom 1999. godine te dve grupe su se družile zajedno i radile zajedno.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jesu li imali oružje i automobile?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, imali su automobile, oružje, imali su i oklopna vozila.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Možete li opisati automobile?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, kao što sam već rekao, to je bio jedan „mercedes“, crveni „BMW“, bela „zastava 101“, zatim su tu

bili policijski džipovi, jedno oklopno vozilo. Imali su i oružje, automatsko oružje sa prigušivačima, pištolje, 15 „zastava”, noževe, imali su automatske puške M53 i drugu opremu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Molim da se svedoku pokažu dokazni predmeti 17 i 21.1. Pokažite Sudu neka od vozila koja ste spomenuli ako ih vidite na tom listu papira.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ovde nema fotografija onoga što sam ja video.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Molim da se svedoku pokažu sve fotografije.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ni ovde. Evo ovo, pod brojem devet, jedno takvo oklopno vozilo su imali. I ovaj džip pod brojem 13.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Hvala. A sada molim da pokažete oružje.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Evo, ovo pod brojem jedan.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A druga fotografija?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne. Ništa od ovoga.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li znate kako se zove puška pod brojem jedan?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je automatska puška M45.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Hvala. Šta je Mitić rekao, šta treba da radite?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Mitić mi je rekao da odem sa gore navedenim ljudima na posao, da počnemo da radimo i to na onim ljudima koji su pružali otpor.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate šta je bio vaš prvi zadatak?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Prvi zadatak bio je da odemo do Agima Ibrahimija (Agim Ibrahimović) u Uroševac, u novo naselje, da ode-

mo kod njega kući i tamo smo i otišli. Otišli smo u tri automobila. Mitić je naredio da se on ubije jer je bio patriota, albanski patriota. Policija ga se bojala, oni su ga često spominjali i zato smo dobili naređenje da ga ubijemo. Ubili smo ga.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, vi ste otišli u kuću Agima Ibrahimija 1998. godine, ali tada ga niste ubili. Onda vam je rečeno da se vratite 1999. i da ponovo obavite posao. Šta se dogodilo 1999. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1999. godine smo se tamo vratili automobilom. Otišli smo do njegove kuće. Dimitrije i drugi su izašli, Dimitrije i još jedan policijac, on je nosio masku i crnu uniformu. Imao je pušku sa prigušivačem. Pred vratima su bila dva psa. Provalili su vrata, ušli i nakon 10 minuta vratili se iz njegove kuće. Razgovarali su voki-tokijem sa Mitićem i rekli su da je stvar obavljena. Nisam video šta se tačno dogodilo jer sam bio napolju, u automobilu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li čuli pucnjavu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Čuo sam pucnje, ali to je bilo sa prigušivačem. Ja sam samo čuo kada su na početku, na samom početku ubili pse.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate čoveka po imenu Izet Bećiri (Izet Beqiri)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Izdri Bećiri (Yzdri Beqiri), takav postoji.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da. Da, da li je on bio na spisku?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Izdri Bećiri je bio pripadnik Demokratskog saveza Kosova u Uroševcu. Imao je kuću u kojoj su se nalazile učionice za nastavu za albansku decu. Dato je naređenje da se njegova kuća digne u vazduhu i spali.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je taj posao obavljen?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Otišli smo tamo, podmetnuli smo eksploziv sa srpskom policijom i digli smo to u vazduh.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta se dogodilo sa motelom „Gimi”?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Mitić je čuo da je sin Agimija (Agimi), po imenu Fadilj (Fadil) postao pripadnik OVK. Zato nam je rečeno da odemo i da podmetnemo eksploziv i dignemo njegovu kuću u vazduh.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se dogodilo, jeste li to učinili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Pripadnici specijalne jedinice obavili su taj posao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kako su to uradili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Otišli smo dva puta do tog motela. Prvi put kada smo bili tamo nismo mogli, prvi put smo bili tamo u jednom oklopnom vozilu, imali smo i „mercedes“ i „BMW“ i ono drugo vozilo, to nismo mogli da učinimo. Bilo je mnogo ljudi okolo i oni su otvorili vatru. Ljudi su bili uplašeni, počeli su da beže i mi nismo hteli da neko vidi šta se dešava. Međutim, u motelu je još uvek bilo ljudi. Oni su počeli da pucaju i videli smo ljude kako padaju, ali još uvek su bili živi, bili su ranjeni, i pali su na zemlju. Oni su otišli u zgradu, podmetnuli eksplozive i digli u vazduh motel.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jesu li oni pucali na ljude unutar ili izvan hotela?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ne unutra, pucali su napolju, na ulici, jer ljudi je bilo napolju na ulici.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se dogodilo sa motelom?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Eksploziv je bio podmetnut, međutim posao nije bio dobro obavljen tako da smo morali još jednom da se vratimo. Ja sam tada bio u automobilu i tada su podmetnuli eksploziv, polili unutra benzinom i digli ga u vazduh.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate čoveka koji je bio advokat u Uroševcu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, Avdul Seljami (Avdul Selami), on je bio advokat u Uroševcu, u četvrti Lagija e Re, ulici Lagija e Re.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je i on bio na spisku?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, on je bio na spisku. I on je trebao da bude ubijen, Mitić je naredio da se likvidira, a ako njega ne bude, da onda uzmemo njegovu kćerku.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I jeste li to učinili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Otišao sam do njegove kuće zajedno sa njima. Bili smo u tri automobila, „mercedes”, „BMW” i u treće vozilo. Dimitrije i dvojica, trojica drugih policajaca ušli su unutra. Čekali su nekih pet-deset minuta. Dimitrije i drugi su ostali u kući, a mi ostali smo se vratili u „BankKos”, tamo gde je bila uprava milicije.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li znate šta se dogodilo njemu i njegovoј čerki?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, to nisam nikad saznao.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li znate, da li je rečeno da je posao obavljen?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam šta se dogodilo, ne znam da li je posao obavljen ili ne. Nisam o tome ništa čuo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Rekli ste da ste 1998. godine otišli u kuću Osmana Nuhe (Osman Nuha). Da li ste se tamo vratili 1999. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1998. smo dobili naređenje da ćemo u kuću Osmana Nuhe u selu Nerodimlje. Ja sam tamo otišao sa Stojkovićem, to je bio taj sa nadimkom Crni. Imali smo kineske ručne bacače. Otišli smo u to selo, u policijsku stanicu u Nerodimlju i tamo je Crni dobio naređenje da baci bombu na kuću Osmana Nuhe. A druga bomba bila je za kuću Šabana (Shaban). On je bacio bombu u kuću Osmana Nuhe i drugu bombu u Šabanovu kuću, i nakon toga smo se vratili kući.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: To je bilo pitanje za 1998. godinu, a šta je bilo 1999. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1999. godine smo se tamo vratili. Mitić nije voleo tog čoveka jer je on bio rodoljub i Srbi ih nisu voleli. Oni se međusobno nisu voleli i zato je dato naređenje da se ta osoba likvidira. Dimitrije je dobio to naređenje i njegovi ljudi iz specijalne jedinice su dobili naređenje da ga ubiju.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Odgovorite, molim vas, sa da ili ne. Da li ste vi to učinili, vi i Dimitrije ili neko drugi u grupi?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam obavio taj posao. Taj posao je obavio Dimitrije sa drugim ljudima, ja sam ih samo pratilo i nisam zaista video šta se dogodilo. Ja sam samo kasnije čuo kako govore preko voki-tokija. Dimitrija su pitali šta se dogodilo, on je rekao: „Ima mnogo krvi“. Bilo je noževa. Nosio je rukavice i masku tako da ne znam šta se dogodilo unutra. Samo sam čuo vrisku žena i dece. Dakle, ne znam šta se dogodilo jer sam sedeо napolju u automobilu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Postojala je kuća koju je kao bolnicu koristila organizacija Majke Tereze. Da li znate šta se tamo dogodilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bila kuća Remzija Bećirija (Remzi Beqiri) u Uroševcu. Tamo se nalazio Dom zdravlja za Albance. To je bio brat Izdrija Bećirija, tako da ga zbog tog razloga srpska policija nije volela, pa je i tamo podmetnut eksploziv. Dve kuće su bile jedna do druge, pa je i njegova kuća takođe uništena, a u njoj i Dom zdravlja.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: U motelu „Sokoli“ boravio je OEBS, šta se dogodilo u tom motelu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ta kuća u ulici Zejnel Hajdini (Zejnel Hajdini) bila je kuća u kojoj je OEBS imao svoje sedište. 1999. godine dobili smo naređenje da to dignemo u vazduh jer su tamo bili posmatrači OEBS-a.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Odgovorite sa da ili ne. Da li je taj posao obavljen?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta se dogodilo čoveku po imenu Iljmi Recica (Ilmi Recica)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Srpska policija se i njega bojala. Mitić i drugi inspektori često su ga spominjali. Govorili su da je on opasna osoba. Rečeno je da treba likvidirati i njega i njegovu porodicu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ko je on bio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Govorim o Iljmiju Recici. On je bio ranije osuđivan za politička dela, zato što je bio rodoljub, i zato ga je policija držala pod prismotrom. Za vreme rata bio je komandant OVK za selo Jezerce i dato je naređenje da se njegova kuća minira i uništi.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Odgovorite sa da ili ne. Da li se to i dogodilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li je ime Recica takođe bilo na čelu Saveta za ljudska prava i slobode?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bio je ranije, negde 1990. godine, a kasnije se pridružio OVK. Kasnije je bio komandant OVK.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ko je Isufi Ademi (Isufi Ademi) i šta mu se dogodilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: On je bio iz sela Raka. Njegova porodica je imala ranije problema sa srpskom policijom, policija je tamo tražila oružje. Kako bi spasio svoju porodicu, kako bi pronašao neko rešenje, on je pristao da radi za njih, a kasnije smo dobili informaciju da je pobegao i da se pridružio OVK. Zatim je izdato naređenje da se on ubije. On i njegova porodica, njegova braća.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se dogodilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Otišli smo tamo u oklopnom vozilu, imali smo i džip, „BMW“, „mercedes“ i još jedno vozilo. Otišli smo u selo Raka i opkolili tu kuću. On je u dvorištu imao četiri psa i Dimitrije je pucao na njih, ustrelio ih je, pucao je i na kuću. U kući nije bilo pasa i zapalili smo te kuće, šest ili sedam kuća i garažu, sve smo to spalili.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kome su pripadale te kuće, tih šest kuća?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Te su kuće pripadale njegovoj braći, rođacima, i sve smo te kuće spalili.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Šta se dogodilo Fariju Mahali (Fari Mahalla)?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Dato je naređenje da se kuća Farija Mahale digne u vazduh jer smo čuli da ta osoba finansira OVK.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Odgovorite sa da ili ne. Jeste li i to uradili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, oni su to uradili.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate bilo kog drugog posla koji ste tamo obavili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam lično obavio te poslove, to je uradila srpska policija. Oni su počinili dosta drugih stvari i mnogo drugih stvari je dignuto u vazduh. Kuća Nezirija Maćiteva (Nezir Maqiteva), kao i mnoge druge kuće.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jesu li oni nekoga likvidirali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ne znam. Koliko ja znam, ne. Ali pripadnici paravojnih formacija su opljačkali kuće. Crni i njegovi momci opljačkali su nekoliko kuća, a bilo je i drugih paravojnih jedinica koje su takođe pljačkale.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Neposredno pre dolaska snaga NATO-pakta u junu 1999. godine, da li je Mitić stupio sa vama u kontakt?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Oprostite, nisam razumeo pitanje. Da li možete da ga ponovite?

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Postaviću vam drugo pitanje. Ide-mo prvo na jednu drugu temu. Da li se sećate bitke u Kačaniku između snaga OVK i srpskih snaga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, došlo je do bitke. Ja sam bio tamo u vreme kad se OVK borio protiv specijalnih jedinica Srbije. Bili smo u selu Raka. Specijalne jedinice pozvane su putem radio prijemnika iz Kačanika da dođu i pomognu jer su bili opkoljeni snagama OVK. Mitić je dobio taj zahtev i tako smo mi otišli u Kačanik.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se dogodilo sa OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa kad smo otišli tamo, ustanovili smo da je policijsko vozilo, jedno policijsko vozilo uništeno. To je bilo zeleno vozilo, a dva policajca su ranjena. Jedan od njih zvao se Žuti, bio je iz Štimlja (Shtime), a drugog nisam znao. Specijalne snage su tada došle, odvezle ranjene, a kasnije je izbila borba između OVK i specijalnih jedinica. Bila je to jaka borba. Kada se smračilo, došla je vojska, redovna Vojska Jugoslavije, sa tenkovima, došle su paravojne jedinice sa policijskim inspektorima, Srbima. Jedan od njih zvao se Novica i on je takođe učestvovao u akciji i on je bio sa vojskom i paravojnim jedinicama. I oni su nas otpratili tenkovima i „pragama“ natrag do policijske stanice u Uroševcu.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, da li je Mitić ikad vama spomenuo da ubijate civile?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Govorio je o ubijanju civila kada smo otišli u Raku. U Raku i Nerodimlje.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se sećate šta je rekao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Rekao je, kao što sam spomenuo ranije, da odem u Raku i ubijem Isufa i njegovu braću, kao i

druge muškarce koji se tamo nalaze. Takođe sam čuo policiju u Kačaniku kako kaže da je policija u Uroševcu pitala da li ima civila u Kačaniku, i oni su pitali zašto, a onda su rekli: „Zašto ste ih tamo ostavili? Zašto nisu ubijeni?”

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Hvala vam. Da se vratimo na prethodno pitanje. Neposredno pre nego što su stigle NATO snage u junu 1999. godine, da li vas je Mitić kontaktirao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pre nego što su došle NATO snage, Mitić me je pozvao telefonom i rekao mi da pobegnem iz kuće i povedem svoju ženu, ali ja to nisam htio da uradim. Plašio sam se da će me možda na kraju ubiti u dvorištu... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Sakrio sam se u jednu jarugu, sličnu bunaru, sve do jutra. Onda su oni opkolili kuću, bili su maskirani i tražili su me, ali me nisu našli. A onda oko pet ujutru promenio sam skrivalište. Otišao sam u kuću koja je pripadala mom ujaku, u jedan drugi komšiluk, dobro sam se sakrio i čekao sve do mraka, sve dok srpska vojska i policija nisu otišli. Onda sam video NATO helikoptere kako nadleću selo. Kada su stigli, izašao sam i otišao kući.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ko vas je tražio, Srbi ili OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: U vreme kada sam pobegao, bežao sam od Srba jer nisam htio da idem sa njima u Srbiju. Bio sam i uplašen da će me ubiti pa sam se krio dok nisu otišli.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste se plašili da vas traži OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, plašio sam se. Mislio sam da OVK dolazi da me ispituje, a bio sam u kući mog ujaka. Došla su četiri inspektora u civilu koji su bili članovi OVK. Nisam znao njihova imena, ali sam im prepoznao lica. Došli su u kući mog ujaka gde sam bio sa mojom ženom i tu me ispitivali. Ja sam kazao: „Da li bi mogli da dođete uveče, kada se smrkne i kada ljudi neće moći da me vide?” A oni su na to odgovorili: „Nema problema”. Došli su u osam sati uveče i odveli me „mercedesom” sa zamračenim staklima u jednu privatnu kuću u Uroševcu, na drugi sprat. Tamo

je bila jedna osoba u civilu, jedan čovek oko 35 godina i on me je ispitivao. Imali su informacije da sam povezan sa Srbima. Počeli su da me ispituju i nisu me maltretirali ta tri dana. Dali su mi hleb i jednu kutiju „marlboro” cigareta i niko me nije pipnuo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li su vas pustili posle toga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Posle tri dana su me vozilom opet vratili do kuće mog ujaka i dali su mi jedan dokument sa pečatom OVK i rekli mi da sam slobodan. „Nema nikakvih problema sa nama”, rekli su, „možeš se slobodno kretati, ali pazi zato što se pročulo da si i ti bio umešan u sve ovo.”

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li su vas posle toga pripadnici OVK ponovo priveli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Posle ovog događaja, otprilike nedelju ili dve posle, nisam sasvim siguran, ponovo su me pokupili. Ali ovog puta su to bili ljudi koji su imali OVK uniforme i maske. A zapravo nisu bili pripadnici OVK, jednostavno je bila neka banda koja se izdavala za pripadnike OVK i odveli su me u selo i тамо su me držali jako dugo, maltretirali me. Ali tu se radilo o nečemu drugom. Ja nisam sasvim razumeo o čemu se radi. Oni nisu bili pripadnici OVK već su se pretvarali da jesu. Pravi pripadnici OVK koji su me prvi put priveli nisu me uopšte maltretirali.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, kako ste znali da je ovo bila jedna banda, ne pravi pripadnici OVK? Da su se samo predstavljali da su iz OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa to sam shvatio na osnovu toga što su oni prvi pripadnici OVK, koji su me pokupili, hteli da čuju neke informacije od mene. A ovi drugi su me pitali za neke druge probleme koje sam ja imao odranije. To se ticalo moje žene, te vrste problema, i tako sam shvatio da oni nisu pravi pripadnici OVK nego su se samo pretvarali. Puno ljudi je radilo štošta pre rata, i posle rata izdavajući se da su iz OVK. Oni su pljačkali, radili razne nezakonite stvari.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, da li ste vi tražili zaštitu od NATO-a?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, ja sam otišao do njihovih predstavnika. Otišao sam do NATO komandanta, ali rekli su da ne mogu da zaštite pojedinca. Rekli su da mogu da čuvaju moju kuću, ali ja nisam pristao na to i tu se sve završilo. Rekli su mi da idem u Srbiju zajedno sa srpskim izbeglicama koje su se kretale ka Srbiji, ja nisam na to pristao i odlučio sam da se vratim u svoju kuću i to sam i uradio.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li vam je u jednom trenutku bilo rečeno da se obratite Crvenom krstu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta se onda desilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam se obratio Crvenom krstu i otišao sam u Makedoniju kao izbeglica.

TUŽILAC ROMANO: Hvala, gospodine. Mi više nemamo pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi imate status zaštićenog svedaka. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I u čemu se sastoji ta zaštita?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne razumem pitanje. Molim vas, ponovite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem, u čemu se sastoji ta zaštita za koju kažete da je imate. U čemu je zaštita?

SUDIJA MEJ: Da li razumete pitanje?

SVEDOK K-5: Ne, ne razumem pitanje.

SUDIJA MEJ: Onda ćete morati, gospodine Miloševiću, da to pojasnite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, još jasnije. Šta vam je dato kao zaštita, pošto ste zaštićeni svedok? Šta vam je dato kao zaštita?

SUDIJA MEJ: Mi znamo u čemu se sastoji zaštita, jer postoji sudski nalog o tome. To nije nešto o čemu svedok treba da govori.

SVEDOK K-5: Nema nikakve potrebe zapravo da se ja štitim. Ja sam došao ovde dobrovoljno, ja mogu sam o sebi da se brinem. Ja sam došao ovde da kažem o tome šta se desilo i da identifikujem srpske kriminalce koji su uradili ove stvari. Meni nije potrebna zaštita zato što ja to nisam radio. To su radili drugi ljudi, kao što sam već ranije rekao. I iz tih razloga meni je saopštila moja porodica, moje komšije, moji prijatelji i moje celokupno okruženje i zato sam došao ovamo da kažem istinu, a ne da širim glasine. Ja sam došao ovamo da pobijem te glasine, o tome se radi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, s obzirom da meni nije jasno, gospodine Mej, s obzirom da vaš svedok kaže da mu nije potrebna nikakva zaštita. Zašto je on ovde zaklonjen i zašto mu se glas krije?

SUDIJA MEJ: Postoji sudski nalog o tome da se ovaj svedok zaštiti. Prema tome, izvolite sa vašim pitanjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli na početku izjave da vam ništa nije obećano u vezi sa davanjem izjave. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja ne želim da odgovaram na pitanja ove vrste. Ja sam već rekao zašto sam došao ovamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste dužni da odgovorite na to pitanje bez obzira na to da li želeti ili ne želeti?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Možete li, molim vas, ponoviti pitanje?

SUDIJA MEJ: Molim vas, ponovite pitanje.

SLOBODAN MILOŠEVIĆ: Da li vi to kažete prevodiocu ili meni?

SUDIJA MEJ: Vama, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, rekli ste na početku izjave da vam ništa nije obećano. Da li je to tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam tražio ništa od njih, ali obećali su mi određene stvari. Ponuđena mi je bezbednost. Sud mi je ponudio bezbednost kao svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje su to određene stvari? Kažete ponuđene su vam određene stvari, obećane su vam određene stvari? Koje određene stvari?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Obećali su mi, ja nisam ništa tražio, ja sam došao ovde dobrovoljno, Sud mi je ponudio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a šta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne mogu da komentarišem o tome.

SUDIJA MEJ: Pitanje se sastoji u tome, osim bezbednosti, koja vam se nudi za svedočenje, da li vam je iko ponudio još nešto drugo, pare ili nešto slično?

SVEDOK K-5: Ne, pare ne, dali su mi cigarete. Dali su mi gde da spavam, hranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A gde vam je obezbeđen smeštaj, ishrana i tako dalje? Gde, u kom mestu?

SUDIJA MEJ: Svedok ne mora da odgovori na to pitanje, ovde je sasvim uobičajeno za svedoke da im se pruži smeštaj. A gde im je pružen smeštaj nije nešto o čemu treba Sud da raspravlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ne govorim ovde o Hagu. Nego mislim van Haga, tamo gde se sada nalazi... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*)...

SUDIJA MEJ: Svedok ne mora da odgovori na ovo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da su vam obećane neke stvari. Evo ovde piše, na ovom transkriptu ovo što ste malo-čas rekli. Budite ljubazni pa mi nabrojte koje su vam stvari obećane.

SUDIJA MEJ: Svedok je na to već odgovorio. Gospodine, da li vam je ponuđeno još nešto pored toga?

SVEDOK K-5: Ne, nisu mi ponudili ništa više, rekao sam ranije. Dali su mi hranu, smeštaj, pare za cigarete, ništa više, i bezbednost... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Niko mi ništa nije tamo dao. Ja tamo imam svoju kuću, svoju porodicu. Niko mi nije dao tu kuću i nisam nikad čuo da se ikome daje kuća.

SUDIJA MEJ: Ovo pominjanje grada može da se rediguje, da se izbriše. Gospodine K-5, molim vas da više ne spominjete grad ukoliko, osim ukoliko je to neophodno.

TUŽILAC ROMANO: Mislim da svedok mora da bude upoznat s time da postoje teme u koje on ne može da zalazi zbog njegove bezbednosti i zbog zaštitnih mera.

SUDIJA MEJ: Ukoliko treba da se postave pitanja koja možda mogu da dovedu do identifikacije svedoka, onda treba da pređemo na zatvorenu sednicu. Prema tome, ukoliko se pominje mesto gde svedok živi, to treba da bude urađeno na zatvorenoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, ja hoću da čujem od svedoka šta će da kaže na ova pitanja. Mene njegovo mesto ne interesuje, niti me interesuje da se on identificuje pošto ne zaslужuje ni identifikaciju. On je sam napisao u svojoj izjavi da je lopov, da je pijanica i policijski doušnik, da je kriminalac.

SUDIJA MEJ: Molim vas da ponovo ne diskutujemo o tome. Ukoliko budete postavljali pitanja koja mogu da dovedu do identifikacije svedoka, ja vas molim da to uradimo na zatvorenoj sednici, a bolje sada da krenemo dalje. Ukoliko želite da kažete nešto o karakteru svedoka, o nečemu što se nalazi u njegovoj izjavi, vi to naravno možete da uradite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa sve to se nalazi u njegovoj izjavi, ali doći ćemo na to. Objasnite mi kako ste došli u situaciju da date izjave istražiteljima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam ranije rekao da sam došao ovamo dobrovoljno. Niko me nije prisilio da dođem ovamo, došao sam po sopstvenoj želji iz druge zemlje.

SUDIJA MEJ: Pitanje koje vam je postavljeno je glasilo kako ste uopšte dali izjavu istražiteljima?

SVEDOK K-5: Kao što sam rekao ranije, uradio sam to dobrovoljno. Sâm sam došao u Sud i sâm sam tražio da dam izjavu.

SUDIJA MEJ: Vi ste dali izjavu u oktobru 2000. godine?

SVEDOK K-5: Da.

SUDIJA MEJ: Molim vas, recite nam sledeće. Kako je došlo do toga da date tu izjavu, da li se neko obratio vama ili ste se vi обратili nekome? Kako se sve to desilo?

SVEDOK K-5: Ja sam im se sam obratio, sâm sam ih kontaktirao. Crveni krst je takođe bio prisutan. Otišli smo u mesto, ne želim da

spomenem kako se zove taj grad i tamo sam se javio i dao neke informacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada kada ste davali izjavu, pretpostavljam da to nije nikakva tajna, jer se to može zaključiti iz izjave, vi ste bili u Makedoniji. Je li tako, u izbegličkom logoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Jeste, bio sam izbeglica u logoru u Makedoniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to znači da ste preko Crvenog krsta, koji je bio u logoru, stupili u kontakt sa istražiteljima. Da li to može tako da se zaključi?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, tako je bilo. Otišao sam sa Crvenim krstom i javio sam se tamo Haškom sudu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sa vama je razgovore vodio Džon Zdrilić (John Zdrilic), istražitelj, je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li on vodio razgovore u Makedoniji ili negde drugde?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: U Makedoniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U vašoj izjavi ima informacija da je OVK lišila života za vreme rata i posle njega mnoge Albance koji su na bilo koji način bili lojalni srpskim vlastima. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja ne znam, nisam bio prisutan, ali sam čuo od ljudi. Ne znam koga su ubili, ali sam čuo to od ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A od koga ste to čuli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Od ljudi, jednostavno od ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste čuli od ljudi vaših komšija ili prijatelja? Jeste li to čuli kada ste bili u Makedoniji u izbegličkom logoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Čuo sam u logoru od ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li bilo mnogo ljudi sa vama u tom izbegličkom logoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Jeste, bilo je mnogo ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u svojoj izjavi veoma precizno navodite imena i prezimena mnogih Albanaca, vaših sunarodnika, koji su navodno bili policijski doušnici. Je li to tačno, jesu li ta imena tačna?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam na koja imena mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na imena koja ste dali u vašoj izjavi. Pročitaćemo ih kasnije. Ja mogu i sada ako hoćete. Jeste li dali sva imena ili imate još?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja ne znam ko je ubio, ja ne znam ko ih je ubio. Ja sam rekao da sam to čuo, da nisam video. Samo sam čuo da su ubili ljudе, ali ja to nisam video niti sam lično to znao. Nije bilo načina da to uradim, ja sam rekao da sam samo čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi tvrdite da se plašite osvete OVK ili nekih drugih Albanaca. Zbog čega je to tako? Plašite se osvete OVK ili nekih drugih Albanaca. To piše u vašoj izjavi na strani dva u drugom pasusu. Dakle, zbog čega je to tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja se nisam plašio OVK. OVK je mene odvela i držala tri dana. Ja sam vam već ranije rekao da su mene plašili drugi ljudi. Ja sam se drugih ljudi plašio, koji su rekli „ta osoba je uradila to i to“. Kao što sam vam rekao, ja to nisam uradio. To su uradili drugi ljudi, to je uradila srpska policija. Ja to nisam radio, i zato sam došao ovamo da kažem istinu, da kažem šta sam ja uradio, a šta nisam uradio. Ja se ne bojim nikoga, ja se ne bojim OVK niti koga drugog. Ja sam došao ovamo da kažem istinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Piše u drugom pasusu, na početku vaše izjave, sledeća rečenica koju ste vi potvrdili kao svoju: „Ja ne mogu da živim u Uroševcu zato što se plašim osvete OVK ili drugih Albanaca.“ Dakle, vi kao Albanac objašnjavate da ne možete da živate u Uroševcu jer se plašite osvete OVK i drugih Albanaca. Sada kažete drugo. Objasnite o čemu se radi.

SUDIJA MEJ: Ne, u njegovoj izjavi svedoka, koja nosi datum od oktobra 2000. godine, stoji to što ste vi rekli, a sada je 2002. godina. Da li je tačno, gospodine K-5, da ste se vi u jednom trenutku plašili njihove odmazde?

SVEDOK K-5: Ne od OVK. Kao što sam rekao ranije, plašio sam se drugih ljudi, drugih ljudi koji su širili glasine da sam ja radio za „Crnu ruku”. OVK je mene privela i držala tri dana. Da su hteli da me ubiju, to bi i uradili. Ali oni nisu hteli da me ubiju jer su znali ko sam ja.

SUDIJA MEJ: U redu.

SVEDOK K-5: Oni su me odveli i pustili.

SUDIJA MEJ: U redu, sad je vreme za pauzu. Prekidamo sa radom.

(pauza)

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da vas je 24. 4. 1992. godine Opštinski sud u Uroševcu osudio na četiri meseca zatvora po članu 165 za krađu? To je broj 11\90 od 24. 04. 1992. godine. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, postoji sudska dokumentacija. Vi tvrdite da nije tačno? A da li je tačno da vas je 9. 5. 1994. godine, to je K6024\92 Opštinski sud u Uroševcu osudio na tri meseca zatvora, opet po članu 166 stav 1 Krivičnog zakona Srbije, teška krađa. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ni to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da vas je 5. 3. 1997. godine, to je K11661\92 Opštinski sud u Uroševcu osudio na tri meseca zatvora po članu 174\19 u vezi sa članom 19 za krađu motornog vozila. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ni to nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste optuženi za tešku krađu 1987. godine? To je broj predmeta 15588787, po kojem ste optuženi za tešku krađu član 65 član 3 Krivičnog zakona?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ni to nije tačno. To su lažne optužbe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, a 1989. godine, broj 278\89 član 135 Krivičnog zakona Kosova. Da li ste optuženi ili ne? Da li znate nešto u vezi s tim delom?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, imate takođe tužbe i to deset tužbi za tešku krađu koje se vode u evidenciji pod brojem 519, 853, 821, 810, 709, 656, 620, 613, 553 i 535, sve 1990. godine po članu 166 za tešku krađu, i po članu 174 za krađu motornog vozila. Da li znate za ta dela za koja ste...

SUDIJA MEJ: Molim vas da usporite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači za ovih deset dela teške krađe i jedno delo oduzimanja vozila 1990. godine. Da li znate za podnete tužbe po tim delima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam ništa o tim optužbama. Znam samo da su Mitić i Crni spalili druge zgrade.

SUDIJA MEJ: Molim vas, gospodine, nemojte skretati sa teme. Vama je sada upućeno pitanje o ovim drugim navodima.

SVEDOK K-5: Kada je reč o ovim navodima, oni nisu tačni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, postoji krivična prijava broj osam iz 1991. godine. Takođe po članu 166 za tešku krađu. Ovo je bilo ovih deset teških krađa 1990. godine. 1991. godine postoji takođe optužba za jednu tešku krađu. Samo odgovorite sa da ili ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A 1991. godine, za provalnu tešku krađu isto 166 stav 1 Krivičnog zakona. To je broj prijave 143-434\91. Da li znate za to? Za tešku provalnu krađu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Od 1990. godine nadalje, kao što sam već rekao, radio sam za Mitića. Tako da ne znam ništa o tome. Ne znam o čemu gorovite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li išta znate o krivičnim prijavama za teške krađe pod brojevima predmeta 199, 286, 317, 327, 334, 335, 390, 397, 415 i 416 iz 1991. godine? Takođe po članu 166, to je znači teška krađa i po članu 174, to je opet vozilo. Da li išta znate o tome?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ni to. A da li se sećate da ste imali i krađu motornog vozila po članu 176 stav 2 Krivičnog zakona? To je broj 17-781\91. Da li to znate? Da ili ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ja sam imao svoj automobil, to sam vam rekao. Nije mi trebalo da kradem tuđa vozila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A za 155\92 po članu 165 Krivičnog zakona za krađu? Da li to znate? To je iz 1992. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ne znam ništa o tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A 683 isto 1992. godine, po članu 174 u vezi sa članom 19 Krivičnog zakona. Da li nešto znate o tome?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate za rešenje Opštinskog tužilaštva u Uroševcu broj K243 iz 1992. godine, za podnetu optužnicu? Ne znate ni to? A da li znate za teške telesne povrede iz 1993. godine? To je broj 22 iz 1993. godine, za koju takođe imate krivičnu prijavu.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Za to nisam bio proglašen kriminom. Oni znaju ko je to uradio. Ja sam se branio i oslobođen sam optužbe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to onda kada kažete da ste bili devet meseci u zatvoru? Kada u svojoj izjavi kažete da ste bili devet meseci u zatvoru, pa ste posle oslobođeni. Je li tako? To ste tvrdili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bilo 1995. godine. Tada sam proveo devet meseci u zatvoru. Ali u to su bili umešani i Azem Haljiti (Azem Haliti) i Bajgora (Bajgora).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nego znači kasnije. Dobro. A po članu 220 stav 1 1993. godine isto tako? Da li išta o tome znate? Je li i to nije tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, 1995. godine vodi se pod brojem 341, a po članu 168 krivičnog Zakona Srbije optuženi ste za razbojništvo. Da li znate nešto o tome? I to nije tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Radio sam za Mitića. U to vreme sam radio po Mitićevim naređenjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam je li tačno da ste izvršili ova krivična dela?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa kažem vam da sam radio po naređenjima od Mitića, a ne na vlastitu ruku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, doći ćemo i na to, a da li se sećate krivične prijave po članu 54 stav 2 Krivičnog zakona za telesne povrede, odnosno krivična dela protiv života i tela. To je 1997. godina, vodi se pod brojem 585 iz 1997. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, sva ova krivična dela koja sam vam nabrojao od 1990. godine, pa do kako vidim, do 1997. vi ništa o tome ne znate i sve ovo nije tačno. Je li to tvrdite?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Već sam rekao da sam od 1990. godine nadalje, radio po uputstvima Avdija (Avdi) i po uputstvima Mitića i tada su se dogodili ti događaji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste mi odgovorili na pitanje. Zašto se plaštite osvete OVK ili nekih drugih Albanaca? Zbog čega je to tako?

SUDIJA MEJ: Odgovorio je na to pitanje. Nema potrebe da se ponavlja odgovor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je rekao da se ne plaši OVK jer je s njima očigledno nešto rešio. Koji su ovo drugi Albanci kojih se plaštite. Na to niste odgovorili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam se bojao OVK. Kao što sam rekao, tu se nije radilo o strahu. Sve ove stvari kojima sam se bavio, u koje sam bio umešan i sve za šta su me optužili, glasine bi se mogle proširiti među ljudima u Uroševcu i onda bi me tretirali kao otpadnika od društva. Ja se nisam bojao OVK ili nekih konkretnih Albanaca nego javnog mišljenja. Došao sam ovde da kažem istinu, da kažem tačno šta je ko učinio. Jer to je pravda, da dođem ovde i da ovde pred pravdom kažem šta se dogodilo. To je bila srpska policija i inspektori koji su mi davali naređenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to ste rekli, to je vaš iskaz. A, recite mi, na osnovu čega se to proneo glas po Uroševcu da vi sa drugima ubijate ljude za novac?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Policija je započinjala takve glasine. Samo policija. Oni su širili te glasine, oni su rekli da sam ja to uradio kako bi Albanci zatim preduzeli osvetu. Oni su rekli da ja ubijam ljude za novac ali to nije tačno, ja nikoga nisam ubio za novac.

Za novac ili bez novca. Oni su ljudi ubijali samo zato jer su bili Albanci. Nije se tu radilo o novcu. To su bili civili koji su ubijani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste opisali neke slučajeve u kojima ste učestvovali. Da li tvrdite da niste učestvovali ni u jednom ubistvu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ja nisam učestvovao ni u jednom ubistvu. Ja sam pratio te ljudi, ali moje ruke nisu krvave. Pratio sam Mitića, ali nisam sam učestvovao, ali znam zato ko je odgovoran za ta ubistva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, vi ste bili prisutni kada su se desila ta ubistva za koja navodno tvrdite da su izvršena, jeste li vi to videli, znači bili prisutni, tu na licu mesta, i videli ubistva? Jesu li se ta ubistva desila pred vama?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ja ih nisam lično video. Čuo sam naređenja, ali nisam video vlastitim očima da se tako nešto događa. Na primer, kada smo bili u Nerodimlju, kada smo bili u tom selu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li videli, kažite mi jeste li videli bar jedno ubistvo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kada smo otišli u ulicu Plešina (Pleshina), da miniramo hotel „Gimi“, tamo sam video Dimitrija sa prigušivačem na pušci, zajedno sa još dvojicom ljudi. Jedan je bio pred nama, a drugi je bio nekih 10 metara iza nas u automobilu i on je ubijen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste vi videli svojim očima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kakva je to puška sa prigušivačem?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kakva puška? To je bila automatska puška, automatsko oružje, crne boje, a bilo je i drugih pušaka, M45.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam za tu pušku sa prigušivačem. Kakva je to bila puška?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam tačan tip puške jer je nisam držao u rukama, ali sam to čuo, Mitić mi je dao jedno oružje. Kada bi mi pokazali sliku, ja bih je prepoznao, ali ne znam tačan tip puške.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li to ono oružje koje ste prepoznali ovde kada ste pokazivali na jednu pušku i rekli da su bili njome naoružani, je li to to?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ne. To je različita stvar. Ovo su bile automatske puške sa prigušivačima, crne boje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ne znate koji je to tip bio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne. Ono što ne znam, ne znam. Ne mogu vam reći, ne mogu lagati. Ne mogu vam govoriti o onome što ne znam. Ako mi pokažete sliku, reći ću vam kakva je to puška.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li bila slična onoj koju ste pokazali, je li bila te veličine, veća, manja?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Manja. Kraća.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je znači to jedno ubistvo koje ste vi videli svojim očima, je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, dva ubistva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koje je drugo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ubijeno je dvoje ljudi, jedan pred nama i jedan deset metara iza nas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko ih je ubio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Srpska policija, Dimitrije. On je bio policijac u policijskoj stanici u Uroševcu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Na drugoj strani svoje izjave, u trećem pasusu, navodite da ste izbačeni iz škole Unutra-

šnjih poslova u Vučitrnu (Vushtri) i to zato što niste dolazili na nastavu i zbog nekih drugih stvari. Kada je to bilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bilo 1994, 1995. godine. Ja sam tada bio u policijskoj školi u Vučitrnu, ali nisam bio dobar učenik. Ne, to je bilo 1984, 1985. godine. I nisam bio dobar učenik, nisam bio dobar u pucanju, ne kao drugi učenici. Jedan od njih bio je Srbin iz Dečana. I nas su izbacili iz škole.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko ste imali godina 1984. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 19, 20.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kada ste vi rođeni, koje godine ste rođeni?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1969. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1969. Znači 1984. ste imali 15 godina, je li tako ili ne, tada su vas izbacili iz škole?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne sećam se tačno, ne znam tačno koja je to bila godina, vi imate puno pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete izbacili su vas jer niste dolazili na nastavu, sada ste rekli niste bili dobar učenik, i tako dalje, a i zbog nekih drugih stvari. Koje su to bile druge stvari zbog kojih su vas izbacili iz škole?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nije bilo drugih stvari, u stvari nisam bio dobar učenik, nisam učio, nisam bio dobar u vežbama i izbacili su me iz škole, i to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, nema drugih stvari?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što ste onda napisali da ima drugih stvari kada ih nema?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa, jedna od tih drugih stvari bila je to da nisam redovno išao na nastavu i to da nisam bio dobar učenik,

nisam dobro učio, zato su me izbacili iz škole. Oni su se sastali, održali su sastanak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Kada vam je preminuo otac?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Moj otac je umro 1993. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je bio policijski inspektor?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: ...*(izbrisano po nalogu Pretresnog veća)...*

SUDIJA MEJ: Idemo na privatnu sednicu dok idu ovakva pitanja.

(zatvorena sednica)

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj čovek, Avdi Musa, je ubijen, da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko ga je ubio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: On je uznemirio mnogo ljudi. Kao i moju porodicu. Bio je kriminalac i mrzeo je Albance. On je samo htio da stvara probleme, silovao je. Nekoga je iznervirao i taj ga je ubio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da je ubijen, jer je stvarao probleme vašoj porodici. Je li to znači da ste ga vi ubili ili članovi vaše porodice?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ja ga nisam ubio. Ja ne bih uprljao ruke na taj način. Ubio ga je bog. Ja ga nisam ubio, kako bih ja mogao tako nešto. Možda ga je srpska policija ubila. Možda ga je policija ubila jer je on znao puno stvari o njima, o Srbima. Prema tome, možda su ga oni ubili. On je ubio puno Albanaca, kao na primer Bajrama.

SUDIJA MEJ: Gospodine K-5...

SVEDOK K-5: On je sarađivao sa Srbima i Srbi su ga možda ubili. Možda se to tako desilo.

SUDIJA MEJ: Gospodine K-5, bez obzira na pitanje, molim vas da vaši odgovori budu koncizni i tako čemo mnogo brže ovo završiti. Prema tome, skoncentrišite se na suštinu pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Haljiti i dalje živi u Uroševcu po ovome što ste vi napisali. Kako je to moguće kada je radio za policiju?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Azem Haljiti je bio inspektor SUP-a, a sad je u kućnom pritvoru. Ali ne zbog OVK. On ne sme da izlazi napolje zato što je maltretirao ljudе. Tukao je sopstvene komšije. Ljudе je pritvarao, uzimao dve do tri hiljade maraka, kao mito, samo da bi izdao pasoše. Prema tome, kako sada sme da izđe iz kuće? Ljudi ga traže zato što je pretukao njihove očeve, zato što je uzimao tri hiljade maraka da bi izdao pasoš...

SUDIJA MEJ: Prevodioci mole svedoka da ponovi odgovor. Da kre-nemo na sledeću temu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u svojoj izjavi tvrdite na trećoj strani u prvom pasusu da ste za policiju počeli tajno da radite još 1992. godine. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada 1992. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Od 1990. godine, ne 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta je tačno? Ovo što piše u izjavi ili sada ispravljate izjavu? Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja je ne ispravljam. Ali kao što sam ranije rekao, kada je Avdi došao i kada sam počeo da imam probleme, počeo sam da odlazim u policiju i onda sam iz nužde počeo ovim da se bavim. Zato što su često dolazili da pretresaju moju kuću i policija je dolazila i to radila, i kako sam ja onda mogao to

da tolerišem? Bilo je u kući ljudi onda, ja sam bio veoma uznemiren zato što bi jednostavno dolazili i pretresali kuću i onda sam ja otisao u policiju. Deset policajaca bi došlo i uznemiravalo decu mogu brata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovde piše na početak strane tri „Počeo sam tajno da radim za policiju negde 1992. ili 1993. godine“, je li tako ili nije?

SUDIJA MEJ: On je upravo odgovorio na to pitanje.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. U tom istom pasusu vi navodite kako se jedan od vaših rođaka družio sa kriminalcima, pa ste na taj način došli u poziciju da postanete policijski doušnik. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Hoćete li, molim vas, da ponovite pitanje? Nisam ga razumeo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, na početku pasusa kažete „Neki od lokalnih kriminalaca su se okupljali i družili sa jednim od mojih rođaka. Tako da sam bio u poziciji da ponudim policiji podatke koji su mogli da im pomognu da izvrše neka hapšenja“. Znači vi ste postali doušnik na osnovu podataka kojima ste raspolagali, jer se jedan od vaših rođaka družio s kriminalcima. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete dalje: „Davao sam im informacije o lokalnim dilerima droge i lopovima, i policija je uspela da izvrši nekoliko dobrih hapšenja na osnovu mojih informacija.“ Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neću da vas pitam kako se zvao rođak, pošto bismo verovatno gubili vreme, da prelazimo

opet na zatvorenu sednicu. Recite, molim vas, kada ste prvi put bili krivično gonjeni? Prvi put u životu kada ste bili krivično gonjeni?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bio sam krivično gonjen 1995. godine, kada sam bio u zatvoru i pod istragom tokom devet meseci u Prištini. To je bila nameštaljka koju je Avdi namestio i mene su tukli tri sata, izgubio sam svest tri puta, samo da bih priznao zločine koje nisam počinio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vas ne pitam. Znači sve ono od 1990. godine pa nadalje niste krivično gonjeni. A kada ste poslednji put krivično gonjeni?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam bio krivično gonjen ni prvi ni poslednji put, samo onda 1995. godine. Ja sam imao pištolj za samoodbranu. Ja nisam kriminalac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda znači krivično ste gonjeni zbog pištolja?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pištolj je pripadao mom ocu i on ga ima uz dozvolu za držanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste ga nosili bez dozvole. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To nije tačno. Ja ga nikad nisam nosio. On je bio kod kuće sakriven u kući mog oca. Ja ga nisam nosio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, malopre ste rekli drugačije, ali ajde da idemo dalje. Na strani tri, paragraf dva kažete da ste 1995. godine pobegli u Nemačku pomoću bratovljevog pasoša. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Te godine sam pobegao u Nemačku sa bratovljevim pasošem. Nisam htio da budem doušnik SUP-a.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste se nemačkim vlastima lažno predstavili ili ste im rekli svoje pravo ime?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Radi lične bezbednosti sam se predstavio koristeći bratovljevo ime, onako kako je stajalo u pasošu jer sam se plašio policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tražili ste i dobili azil. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tako je, tražio sam azil i odobren mi je, a onda sam se vratio iz Nemačke zbog porodičnih problema. Mog brata su pretukli u kuću, a Avdi i srpska policija su svakodnevno pretresali moju kuću, tako da sam se vratio kuću da se ne bi više igrale igre sa mojom porodicom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle koliko ste se vremena, otkako ste otišli u Nemačku, vratili kuću? Shvatio sam da je to bilo kratko vreme?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Šest meseci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Posle šest meseci. A napisali ste da ste se vratili posle četiri meseca. Šta je tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Posle šest meseci sam se vratio kuću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na osnovu čega ste dobili azil u Nemačkoj?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Dobio sam politički azil u Nemačkoj zato što sam imao problema sa srpskom policijom. Tražio sam azil. Isto tako sam imao poziv da se javim u uroševački SUP i na osnovu toga sam dobio azil.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, poziv je glasio na vaše ime. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, glasio je na ime moga brata. Zato što sam se ja prijavio pod imenom svog brata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači da su i poziv policije i pasoš bili na ime vašeg brata?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, rekao sam vam, postojao je taj poziv i moj mlađi brat i moj rođak i ja, oni su redovno dolazili u

našu kuću, kako u kuću mog starijeg brata, tako i mlađeg brata. Cela moja porodica je dobijala poziv za SUP.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne pitam vas to. Dakle, vi ste na ime pasoša vašeg brata dobili azil tamo. A kakvih ste problema imali u Nemačkoj?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam imao nikakvih problema. Vratio sam se dobrovoljno. Moji problemi su bili kod kuće. Razgovarao sam sa majkom telefonom i pitao je šta ima novo i ona bi mi rekla da je policija dolazila. Oni su dolazili ujutru, odvodili mog brata, dolazili bi ujutru i uveče i išli su kod moje tetke, kod sestre mog oca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vas nisam pitao. Policiji ste davali informacije o lokalnim dilerima droge i lopovima, tako bar kažete u svojoj izjavi, je li tako?

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ukoliko to стоји у изјави, onda можете да mu postavljate pitanja, ali moguće da bi trebalo i da krenete na neku drugu temu зato što imate dva sata, исто онолико koliko je imalo Tužilaštvo, а vi ste potrošili мало више од jednog sata. Prema tome, ostalo vam je manje od jednog sata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, prvo, Tužilaštvo je potrošilo mnogo виše od dva sata, ako sračunate današnje i vreme poslednjeg radnog dana, a drugo, ovaj lažni svedok je doneo izjavu na 35 gusto kucanih stranica koje kada bi pročitali glasno, trebalo bi nam još najmanje sat i po.

SUDIJA MEJ: U redu, hajde da nastavimo. Ja sam merio vreme Tužilaštva, imali su 55 minuta u petak i jedan sat i šest minuta za danas. To je ukupno dva sata. Vama je ostalo мало manje od sat vremena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa meni bi trebalo sat i po da pročitam glasno samo njegovu izjavu na 35 stranica.

SUDIJA MEJ: Pa pokrijte najvažnije delove. Krenite dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ovde se iz svih delova vidi da je reč o lažnom svedoku, gospodine Mej. Nema tu najvažnijih delova. Dakle, piše vam u izjavi i zato i gubimo vreme: „Davao sam informacije o lokalnim dilerima i lopovima”, to sam vas dakle pitao. I uz to ste rekli da je policija izvršila nekoliko hapšenja na osnovu toga. Da li to znači, znači moje pitanje glasi, da li to znači da ste vi znali kada će neka količina droge biti uneta, isporučena, ko ili kome će biti isporučena i tako dalje? Je li to tačno da ste vi to znali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja znam da su oni razotkrili neke trgovce drogom i kriminalce, ali koliko ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali podatke koje ste davali, znači davali ste im podatke na osnovu kojih su oni znali kada droga pristiže? Da li ste se vi bavili trgovinom droge?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ja se nikad nisam time bavio. Niko se u mojoj familiji nije tako nečim bavio, ali sam dostavljao informacije o drogama kao što sam ranije rekao. Radilo se o maloj količini i uglavnom se ticalo krađe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi, za ovo što sami kažete da ste bili u zatvoru, koje krivično delo su vam stavili na teret, razbojništvo ili nanošenje teške telesne povrede ili učestvovanje u tući? Zbog kog krivičnog dela ste bili u zatvoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: O čemu sad govorite? O 1995. godini?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja govorim o ovome o čemu vi govorite, da ste bili u zatvoru. Za koje krivično delo ste bili u zatvoru? Znači, za šta su vas teretili, za razbojništvo, za nanošenje teške telesne povrede, učestvovanje u tući, za šta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bilo 1995. godine. Mene su optužili za nešto što sam navodno počinio, ali to je bilo namešteno. Mene su optužili da sam pretukao nekoga ko se zvao Hajruš

(Hajrush), iz Varoš Sela (Varosh), koji je sarađivao sa OVK i navodno sam uezio 500 maraka od njega. To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dajte da ne gubimo vreme, molim vas, ja vas pitam za koje krivično delo su vas oni teretili. Ne pitam vas šta ste vi stvarno uradili, nego za koje su vas krivično delo teretili, pošto ste bili kako tvrdite devet meseci u zatvoru. Po kom osnovu? Valjda znate po kom osnovu ste bili u zatvoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bila nameštajka. Ja ništa nisam uradio. Branio sam sebe.

SUDIJA MEJ: Ono što on kaže jeste da je bio optužen za batinanje tog čoveka, Hajruša.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Tvrдite da ste devet meseci bili u zatvoru, molim vas odgovorite mi na pitanje kako ljudi iz policije koji su vas držali na vezi kao doušnika nisu mogli da vam pomognu, pogotovo što kažete da niste bili krivi? Kako to da oni nisu mogli da vam pomognu, a drže vas kao svog doušnika?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisu mogli da mi pomognu jer su mi sami oni to namestili. Oni su to uradili jer nisu voleli mog oca. I tako je Avdijeva ideja bila da uništi celu moju porodicu jer je moj otac bio protiv Srba. On nije bio samo protiv njih. To je bilo kao 1991. godine. On je pomagao ljudima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Objasnili ste da ste vi policiji bili potrebni, je li tako? Jer ste radili sa njima kao doušnik. Pošto ste im bili potrebni, kako to da su vas držali devet meseci u zatvoru? Jeste li im bili potrebni ili niste?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kada nisam imao nikakve informacije, nisam im trebao i oni bi me strpali u zatvor. Kada sam imao informacije, nisu me stavljali u zatvor. A kada sam im slao informacije, davali su mi cigarete i novac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da idemo dalje onda. Čuli smo to o cigaretama. Tu ste upoznali neku osobu kojoj je

nadimak Crni i koji je ležao, kako kažete, zbog oružane pljačke. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tačno je. Optužen je da je prodavao oružje nekome iz Ruge (Ruga), iz ulice Azem Hajdini (Azem Hajdini), zvao se Hajdin (Hadin) i zbog toga je Crni bio u zatvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne ulazimo sada u sve to. Njega ste našli, kako piše ovde, sa vama je ležao zbog oružane pljačke, a onda kažete na strani tri, pasus pet, da je pre toga bio četiri godine u popravnom domu u Lipljanu (Lipjan). Je li tako? Pre toga je bio četiri godine u popravnom domu u Lipljanu? Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ovo je bilo 1995. godine, kada ste vi bili sa njim u zatvoru i četiri godine pre toga bio je sve vreme u Lipljanu u popravnom domu. A onda kažete da je pre toga bio u Arkanovim „Tigrovima“. Kako je mogao da bude u bilo kakvoj jedinici ako je 1995. bio sa vama u zatvoru, a pre toga četiri godine u popravnom domu u Lipljanu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kada je bio mlad, proveo je četiri godine u Lipljanu, i bio je u prihvatom centru za maloletne delikvente... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Imali smo nešto novca...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam odakle vam novac. Odakle ste dobijali novac? Ja sam video kakvim poslom ste se bavili, pa odakle vam novac da otvorite restoran?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da vam je Mitić dao cigarete i 100 nemačkih maraka. To je suviše malo para da se otvari restoran. Odakle vam ostatak para?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Mi smo iznajmljivali taj lokal i plaćali smo najam 200 maraka, plaćali smo u ratama i tako smo imali novac za taj posao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, za najamninu od 200 maraka vi ste držali restoran. Dobro, da idemo onda dalje. Na strani 14 u svojoj izjavi u četvrtom pasusu navodite kako ste Dejan i vi, to jest Crni, kako vi kažete, i vi nekom Srećku iz Niša prodavali kradenu robu. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To su bile stvari od Crnog, to su bile stvari koje su ukradene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete da ste vas dvojica prodavali kradenu robu. Da li je i ta krađa bio izvor prihoda? Odgovorite mi sa da ili ne.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam išao sa njim, pratio sam ga, ali stvari su bile njegove, ne moje. On ih je ukrao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, hoćete da kažete da ovo što ste prodavali kradenu robu, što ovde piše, nije tačno, nego da ste vi čuli da je on prodavao kradenu robu, a vi ste samo bili njegov prijatelj?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam ništa ukrao, ja sam samo pratio Crnog. Išao sam sa njim kada je on prodavao tu robu. On je prodavao i mnoge druge stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tako? Znači, kažete ovako u trećem pasusu pred kraj, kažete: „Ukrao sam televizor, kasetofon i video.“ A posle kažete u sledećem pasusu: „Dejan i ja“, znači Dejan i vi, „smo sredili putničku agenciju“, a onda u sledećoj rečenici: „Jedne noći smo obili radnju, a Dejan je ukrao faks mašinu i mobilni telefon.“ A onda: „Srećko je živeo u Nišu i kupovao je od nas ukradenu robu i prodavao je u Srbiji.“ Pa onda u sledećem pasusu: „Otišli smo u putničku agenciju, pored autobuske stanice. Ukrali smo 100 maraka, pet pasoša i dva telefona.“ Pa u sledećem pasusu: „Došli smo do još jedne putničke agencije, pored srpske pravoslavne crkve“ i tako dalje. Vi govorite o tome kako ste krali, sada kažete da niste. Jeste li vi, jeste li lopov ili niste?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To nije bila pljačka. To je rađeno po instrukcijama komandira policije. Ova radnja je finansirala OVK. Trebalо je da idemo u te radnje da ih uništimo jer su te radnje

pripadale Albancima. Nije u pitanju bila pljačka već uništavanje albanskih radnji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I taj novac koji ste krali u tim radnjama ste takođe uništavali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam šta je on radio, on je uništavao i vandalizovao radnje. Takvo je bilo naređenje, jednostavno da ih uništi. To nije bila krađa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i novac ste uništavali, a jeste li i tu uništenu robu prodavali Srećku u Nišu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ono što sam rekao ranije jeste da je Crni uzimao robu i prodavao je stvari. Ja nisam uzeo ništa. Ja sam ga samo pratio, a on je obavljao posao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa napisali ste u izjavi šta ste radili. Odgovorite mi, molim vas, da li ste vi postali policijski doušnik da biste mogli lakše da se bavite sopstvenim kriminalom? Da ili ne. Samo da ili ne.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam to uradio da me ne bi maltretirali i tukli jer su me tukli ponekada i tri puta na dan, svaki dan. Zaista su me tukli...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, nemamo vremena. Na mnogo mesta u vašoj izjavi se vidi da ste neprestano pili alkohol, je li tako? Za čoveka koji je gotovo neprestano pod dejstvom alkohola imate vrlo dobro pamćenje, je li tako?

SUDIJA MEJ: Možete mu postaviti pitanje i ovako: da li je alkohol imao uticaja na vaše sećanje u vezi sa ovim događajima?

SVEDOK K-5: Nisam mnogo pio, nisam bio alkoholičar. Pio sam samo u društvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste odgovorili da ste pili mnogo alkohola, sada kažete da niste, ali to je otprilike i tok vaše izjave.

SUDIJA MEJ: Ne sećam se da je rekao da je mnogo pio. Ali možda grešim. Nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi govorite o tome kako ste dobijali naloge da zapalite autobuse, radnje i tako dalje, a da je vaš nalogodavac, šef policije imao spremnu ekipu koja će uvek da konstatiše kako je do požara došlo zbog neispravnih instalacija na autobusu ili zbog neispravnih instalacija u radnji. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, ali ja sam to već sve rekao u pismu. Njegova želja je bila da se sve to pripše dejству OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je njegova želja, kako vi tvrdite, bila da se to pripše dejству OVK, zašto je onda imao ekipu koja će da tvrdi da se radilo o neispravnim instalacijama? Zar nije onda bilo logično da ekipa tvrdi da je to počinio UČK, a ne da su razlog neispravne instalacije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam sve to rekao kada sam govorio o pismu. Što se tiče radnji, oni su govorili da su uzrok električne instalacije. Za autobuse su govorili da su na njima nađeni amblemi i natpisi OVK, tako su mogli da kažu da je to delo OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pismo je drugo, ja vas ne pitam za pismo. Ne pitam vas za pismo nego za autobuse. Reklime da je ekipa policije, koju je spremio vaš nalogodavac, proglašila da su neispravne instalacije. A za autobuse ste isto to rekli juče, zbog neispravnih instalacija. Mislim to je jasno. Što se tiče ovoga da li je konstantno pio, evo ja ču da vam navedem nekoliko izjava. Evo, jedna je izjava na strani osam, pasus dva: „Nas trojica smo odneli stvari, još neko vreme smo ostali tamo, sva trojica, jeli, pili.“ Pa onda u trećem pasusu: „Ja sam to veće bio malo pijan pošto mi je Dejan stalno plaćao piće“, pa na strani devet, četvrti pasus: „U 10 sati sam otišao u „Nacional“, došao je Dejan i popili smo pivo.“ Strana devet, pasus sedam: „U ponoć sam otišao u Dejanov stan gde smo ostali do jedan sat pijući.“ Ista noć na strani devet: „Odvezli smo se u naš restoran, popili smo nekoliko pića i otišli.“

Strana 10, četvrti pasus: „Otišao sam pa smo pili i gledali televiziju.“ Strana 13, treći pasus: „Čak su nas jedne noći videli kako se pijani vraćamo kući“ i tako dalje. Nema strane na kojoj niste pili alkohol i bili pijani. Dakle, jeste li vi alkoholičar?

SUDIJA MEJ: U redu, bili ste jasni, a i on je dao objašnjenje i sada idemo dalje.

SVEDOK K-5: Ja jesam pio, ali sam pio sa srpskom policijom.

SUDIJA MEJ: Nema potrebe da to ponavljamo, idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo oko instalacija ste lepo napisali. To vam je 9\4, 10\3, 11\1, znači nekoliko, tu su autobusi i drugo, zbog kvara na instalacijama. Dakle, imate na strani devet, četvrti pasus, na strani 10, treći pasus, na strani 11, prvi pasus, uvek za neka dela za koja ste vi kako kažete po nalogu policije...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Imamo prigovor, a onda ćemo se vratiti na pitanje. Ivolite, gospođo Romano.

TUŽILAC ROMANO: ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*).

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA MEJ: Da, u redu. Daćemo nalog da se to izbriše iz transkripta. Poenta je u sledećem, svedoče K-5, ako je bio cilj da se različiti zločini pripišu OVK, ako je to bio cilj policije, možete li da nam pomognete i odgovorite zašto je, nakon što je istraga sprovedena, o njima izveštavano kao slučajnim događajima?

SVEDOK K-5: Pa za radnje se izveštavalo kao da su bili nesrećni slučajevi. Na primer u Manastircu (Manastirice) nekoliko puta zločini su bili pripisani OVK. U selu Nerodimlje, bile su dve granate, a u Klini se pričalo da je to uradila OVK jer je OVK imala taj tip

oružja, kinesko oružje. A u Manastircu to je urađeno tako da su nađeni ostavljeni amblemi OVK na albanskom. Rekli su Ijudima u Novom Štimlju (Shtime e Re) da izađu, da opljačkaju novinare koji su bili tamo i da govore albanski. To nije bilo učinjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a je li kažete da za autobuse nije rečeno da su instalacije u pitanju?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne za autobuse

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemam prevod, dakle ne za autobuse. E pročitaću vam onda rečenicu na strani devet, mala, treći pasus: „Kada je policija, Mitićevi momci, izvršila uviđaj, zaključeno je da je do požara došlo zbog greške na elektrici autobusa.” Eto to piše u vašoj izjavi, samo se vi sad ne sećate šta je tu napisano, a šta vi tvrdite. Da idemo dalje. Vi ste dakle potkazivali Albance navodeći ko pomaže OVK, ko je u OVK, ko saraduje sa OVK, jesam li u pravu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To nisam ja rekao. Ja nisam govorio ko je pripadnik OVK, a ko ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Malopre ste upravo to govorili, ali da ne gubimo vreme. Na strani pet dalje stoji, vi ovako pišete, to je poslednji pasus na petoj strani: „Ja sam identifikovao više kafana, restorana u Uroševcu. Spisak je išao ovako. Želim da se baci bomba na kafanu „Te bali”. Želim da se baci bomba u kafanu „Bolero”, želim da se baci bomba” i tako dalje. „Ja sam identifikovao više kafana.” Kao što ste govorili: „Ja sam identifikovao lica sa slika, ko radi za OVK, ko ne radi”, i tako dalje, i stalno govorite u prvom licu jednine. Zašto ste vi to želeti? Molim vas, zašto ste vi to želeti? „Želim da se baci bomba u kafanu „Bole-ro”, želim da se baci u „Kazablanku”.” Zašto ste to želeti?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam to želeo. Mitić je imao spisak albanskih kafića na koje je trebalo baciti bombe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je jasno, ja sam vas pitao u vezi sa ovim što ste vi ovde napisali, jer vi kažete „želim da

se baci". Da niste vi bacali te bombe kod vlasnika koje ste reketirali? Jeste li vi reketirali vlasnike tih lokala, pa ste im bacali bombe kada neće da plate? Je li tako ili nije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, to nije tačno.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

TUŽILAC ROMANO: Časni Sude, samo jedna stvar. Jedan deo paragrafa je pogrešno protumačen. Mislim da je vrlo jasno kada kaže „želim to da bacim, želim to da uradim“. On pominje listu. Možda je u pitanju prevod, ali ono što on kaže jeste „Lista je sledeća“, a zatim je pomenuo celu listu. To je na strani šest njegove izjave.

SUDIJA MEJ: Da, imam je. Nije sasvim jasno, u svakom slučaju svedok je odgovorio na optužbe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite, kada je u martu održan sastanak na kome ste navodno bili u društvu sa Crnim, Mitićem i kako ga vi zovete Bogićem, Bogijem, kada ste svi zajedno otišli u Prištinu, to su strane četiri, pet i šest vaše izjave, kog datuma je to bilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam tačan datum, ali to je bila 1998. godina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle 1998. godine ste išli u Prištinu. Dobro, godinu znate, a da li možete da se precizno izjasnite u vezi barem jednog datuma vezanog za događaje koje opisujete?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne mogu vam dati datume, nisu me interesovali datumi, nisam beležio.

SUDIJA MEJ: Dobro. Vreme je za...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U redu, ja...

SUDIJA MEJ: Vreme je za pauzu. Sada je 12.15. Idemo na pauzu od 20 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Koliko mi je još vremena ostalo?

SUDIJA MEJ: Razmotrićemo to posle pauze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Imam još mnogo pitanja, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Dobro. Sad idemo na pauzu.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate još pola sata. Sve ukupno to vam daje više od dva sata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To znači da koliko vremena imam na raspolaganju od ovog trenutka?

SUDIJA MEJ: Pola sata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste odgovorili na moje pitanje da li ste bacali bombe na imovinu ljudi od kojih ste iznuđivali novac. Da ili ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Kažete da ste imali pismo koje vam je dao Mitić i koje je navodno trebalo da vam pruži zaštitu od policije, na kojem je bio pečat beogradske policije i Mitićev potpis. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I rekli ste da vam je Mitić rekao da to pismo ne smete nikome da pokazujete?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je bilo u Uroševcu, rekao mi je da ne pokazujem pismo nikome u Uroševcu, a ne drugde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali bili ste u Uroševcu. Prema tome, kako ste imali priliku da dobijete zaštitu pomoću tog pisma ako vam nije bilo dozvoljeno da ga ikome pokažete, ako vam je on to rekao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam trebao da ga pokažem nikome u Uroševcu, policiji u Uroševcu ako bi me iko zaustavio. Ali u Vitini (Viti) ili Gnjilanu (Gjilane), ako sam bio u opasnosti i ako su tu bili policajci i da su me, na primer, pitali: „Ko si ti? Šta radiš?”, i ako su hteli da me odvedu u stanicu i da me tuku, mogao sam da im pokažem dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko policajaca je videlo vas i Crnog kod Mitića?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Bio je tu Vladi (Vladi), vlasnik radnje kojeg sam znao kao doušnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači drugi policajci vas nisu videli kada ste dolazili u kancelariju?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1998. godine ne, ali 1999. godine da. Bilo je tu drugih policajaca u to vreme sa Mitićem, koje sam ranije pomenuo. Ali Albanci nisu znali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ali ako vas je toliko policajaca i inspektora videlo u njegovoj kancelariji, u čemu je onda bila svrha da nikome ne pokazuјete pismo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: U Uroševcu nisam bio u opasnosti od policije. Imao sam probleme sa Avdijem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Dakle tamo niste bili u opasnosti? Nakon spaljivanja autobusa, vi i Dejan ste se navodno složili da više ne treba da budete viđeni zajedno u javnosti. To vi tvrdite, je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Rekli ste nakon spaljivanja radnje proveli ste noć u jednim kolima koja su bila parkirana

u blizini. Da li je to tačno? Tačnije do 5.00 ili 5.30 ste spavali. To ovde piše.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Na šta mislite? Na koji događaj mislite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kažete da ste nakon spaljivanja radnje proveli noć u kolima koja su bila parkirana u blizini do 5.00 ili 5.30.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam o čemu govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Da nastavimo jer nam je vreme ograničeno. To doduše piše u vašoj izjavi. Na strani 13 u trećem pasusu kažete: „U Uroševcu postojala je grupa koja se zvala „Crna ruka“ i koja je tamo operisala.“ Da li je to tačno? „Crna ruka“?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I taj navodni fantom, „Crna ruka“ ubijala je za pare a mogla je u svoje redove da uključi i Albance, ako su uključili vas, kao Albanca, u njihove redove. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: U toj grupi nije bilo Albanaca. To je bila grupa srpske policije, zvala se „Crna ruka“. Nalazili su se u svakom gradu na Kosovu, u Prištini (Prishtina), Suvoj Reci (Suhareke), Orahovcu (Rrahovec), Prizrenu (Prizren), Uroševcu. Ali bila je grupa iz Uroševca, iz Fekije (Fekija) u kojoj je bio Dragan Jašović koji me je zvao i koji mi je naložio da nađem ko su tamo bili članovi „Crne ruke“. Došli su jer su članovi došli u naš kafić. Kasnije tokom rata 1999. godine, „Crna ruka“ se pridružila drugim snagama, sa Dimitrijem. Bilo je tu i policajaca iz Nerodimlja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Građani su rekli da ste vi i Dejan bili članovi „Crne ruke“. Dakle, kako je moguće, ako su vam verovali da ste član „Crne ruke“, da vas je OVK uhapsila nakon rata i oslobođila, ako su verovali da ste, zapravo, član „Crne ruke“?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Imali su informacije i sumnje u vezi sa mnom jer su znali da uglavnom nije bilo Albanaca u toj organizaciji i dakle, kako bih ja mogao da budem umešan? Imali su sumnje u vezi sa mnom i kao što sam rekao, priveli su me i ispitivali tri dana. Ali me nisu tukli. Nisu želeti da me brane. Niko nije želeo da me brani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu. Ali vi sami ste rekli da je OVK ubijala Albance ako je postojala i najmanja sumnja da su bili lojalni srpskim vlastima. Ali vas nisu ubili, vas, za koga su Albanci mislili da ste pripadnik „Crne ruke“. Zar ne izgledate sami sebi smešni kada to tvrdite?

SUDIJA MEJ: To je komentar. Nema potrebe da na to odgovorite.

SVEDOK K-5: Ja ne znam koga je OVK ubila ili ne. To je bila njihova stvar. Ja nisam imao veze sa OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. Vi ste odradili i posao na čajdžinici koja se nalazila u blizini džamije i opljačkali je. Šta ste ukrali iz čajdžinice?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Naređenje mi je dao Mitić, da odem do čajdžinice koja pripada Fatmiru (Fatmir) u Uroševcu. Video sam fotografiju te čajdžinice. Mitić je video fotografiju te čajdžinice, fotografiju karatista. U Uroševcu je bila kompanija i Mitić je mislio da sve te kompanije finansira OVK i rekao mi da ih spalim, sve te kompanije koje finansira OVK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je šta ste ukrali iz čajdžinice?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Dali su mi ključ. Mitić mi je dao ključ. Bilo je tu zapravo 50 ključeva, i ja sam ih iskoristio da uđem u čajdžinicu. Probao sam prvi ključ, drugi, treći, deseti ključ i onda sam uzeo fotografije, vratio ih u policiju Mitiću. Bio je tu Slađan Staljinovci, njemu sam dao fotografije. On ih je pogledao.

SUDIJA MEJ: Pitanje je bilo da li ste vi nešto ukrali?

SVEDOK K-5: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Drugačije piše u izjavi, ali neka to ostaje da drugi pregledaju. Onako usput ste, Dejan i vi, kako kažete sredili i nekoliko putničkih agencija. Je li to tačno? Koliko ste para pokrali iz tih putničkih agencija? I kakvu robu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam šta je on uzeo, ne znam koliko je novca on uzeo. Ja ne znam, pošto ja nisam ulazio u zgradu. Ja sam stajao napolju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u izjavi kažete da ste vi i on pokrali te putničke agencije. Sada tvrdite da vi niste unutra bili. Kada govorite istinu, pre ili posle, ili da li je uopšte nešto istina što vi tvrdite?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: On je opljačkao te putničke agencije. To je tačno, to stoji. Ja sam rekao ono što sam video i čuo, da je on obavio taj posao. A ja sam jednostavno bio sa njim, kao njegov prijatelj. On je pljačkao i uništavao prostorije. Ja mogu da vam kažem šta je bilo urađeno u čajdžinici. Kako sam ušao u taj objekat sa ključevima i napravio fotografije, to sam ja uradio. Ali što se tiče ubijanja Albanaca, paljenja i pljačkanja radnji, to je nešto sasvim drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tvrdite da ste hteli da pustite zmije u džamiju, je li tačno? Baš pred vreme molitve, je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tačno. Naredba za to je došla od Mitića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko ste zmija imali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nismo obavili taj zadatak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, niste ni imali zmije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nismo ni tražili da ih nabavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A tvrdite da ste videli kako je vojska srušila u blizini Uroševca tri aviona NATO snaga. Je li to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. To su bili avioni posmatrači, bes-pilotne letelice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a oni kažu da nisu srušeni ti avioni. Sada, ko govori istinu, vi ili NATO?

SUDIJA MEJ: To je komentar. Svedok je rekao šta je video i ne možemo o ovome dalje raspravljati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li NATO bombardovao Uroševac? Vi ste bili sve vreme rata tamo.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažite mi kratko i precizno kog datuma ste porodicu odveli na železničku stanicu da biste otišli iz Uroševca?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne sećam se datuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, otprilike, ajde, kažite otpri-like.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne mogu, ne sećam se. Kako mogu da vam kažem nešto čega se ne sećam? A onda me vi optužite da lažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koje godine je vaša porodica napustila Uroševac?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li bio tada rat ili nije bio rat?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je poginuo od NATO bombardovanja u Uroševcu, da li znate?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam ko je bio ubijen. Znam da su napali vojnu kasarnu. Bio je jedan tenk koji je bio uništen, ja sam ga lično video. To je bilo i u drugim selima gde je vojska bila prisutna. Ta sela su napadana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta se dogodilo sa pripadnicima Državne bezbednosti Albancima, kako vi kažete, Sulejmanom (Sulejman) iz Jezerca, Hismetom Palijjem (Hismet Pali) iz Uroševca i Bajramom Ljurijem (Bajram Luri), šta se dogodilo sa njima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Oni su napustili zemlju. Svaki je otišao svojim putem u neku treću zemlju. Za Ljurija ne znam, on nije u Uroševcu i ne znam šta se desilo sa njim, ja ga više nisam video tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da Bajramova sestra radi za NATO, a Bajram za DB. Je li tako kažete?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Bajram Ljuri je radio za srpsku bezbednost u Uroševcu. On je bio prevodilac u Uroševcu i Sarajevu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 18, u poslednjem pasusu, navodite da ste srpskim policajcima otkrili identitet pripadnika OVK i to: Sadika Bege (Sadik Bega) zvanog Mortaje (Mortaje) iz Jezerca, Jetona (Jeton) zvanog Toni (Toni) iz Talinovca (Talinoc), Arijana (Arian) iz Uroševca, Robotija (Roboti) iz Balića i Simpa Ruždija (Simpo Ruzdi), direktora pošte u Uroševcu, i Ekrema Balića (Ekrem Balić) u čijoj su kući pripadnici OVK držali kidnapovane Srbe. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam to spomenuo, ali inspektor sam zna. Dragan Jašović je to sam otkrio. Ja sam znao puno ljudi u OVK, ali ih nisam spominjao, nisam otkrio njihova imena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ova ste vi naveli. A da li su ti Srbi odvedeni u zatvor OVK koji se nalazio u Klečki (Klecke) kod Lipljana?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam čuo priče o tome od ljudi. Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je bilo sa tim Srbima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Čuo sam za to od Crnog, da su civili odvođeni u Klečku, ali to su glasine, to nije sigurno. Crni je imao prijatelja u selu Nerodimlje. Zvao se Žuti i bio je pripadnik Arkano-ve grupe u Bosni tokom rata tamo. Imali su oružje, tako mi je Crni rekao i OVK je tamo zaustavila vojsku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 19, poslednji pasus, navodite: „Počeli smo da pijemo viski, 'Džoni voker'.“ Dakle, vi se sećate i marke viskija koji ste pili, a ne sećate se nijednog datuma relevantnog za vašu izjavu. Kako je to moguće?

SUDIJA MEJ: Svedok ne mora da odgovori na to pitanje. To je komentar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 21, u prvom pasusu, tvrdite da su vam dali nekakav pištolj, ali da vi niste znali imati li u njemu municije. Da li ste ikad saznali da li u tom pištolju ima municije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Na početku, koliko sam shvatio, bilo je to 1998. godine, ali 1999. godine sam se plašio da neće biti prave municije za taj pištolj. Imao sam nešto 1998. godine i probao sam ga kod kuće da vidim da li ima prave metke ili ne, jer sam mislio da se šale sa mnom. Ali, 1999. godine im više nisam verovao zato što su oni uzeli pištolj od mene 1998. godine i vratili mi ga 1999. Ja sam mislio da su možda uzeli i metke, a ja sam za taj pištolj imao dozvolu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, imali ste dozvolu za taj pištolj što su vam oni dali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I utvrdili ste da ima municije i da je prava? A kog datuma ste izveli ove akcije koje tvrdite da ste izveli, dizanje u vazduh i paljenja kuća Nezira Bećirija (Nezir Begiri) i motela „Gimi“. Odgovorite mi precizno, kog datuma je to bilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam kog datuma, ali bilo je 1999. godine. Ove stvari koje sam vam ranije pričao iz 1998. godine i ove kuće Agima i Nezira Bećirija i drugih, to je bilo iz 1999. godine. I kao što sam rekao, to nisam uradio ja nego srpska policija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 24 tvrdite da ste se napili. Da li se sećate šta ste onda pili? Ponovo ste se napili. „Svi smo počeli da pijemo.“ Šta ste pili onda?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam bio u SUP-u tog dana i pili smo konjak. Svi su pili i ja sam pio sa njima. Tačno je da sam pio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde kažete da ste pili rakiju.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam o kakvom se alkoholu radio, ali jeste bio neki.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na strani 24, u poslednjem pasusu navodite kako vam je Mitić rekao da treba da odradite Jusufa. Koji je to datum bio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Već sam vam rekao za datume, ne sećam se. To se desilo 1999. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali, ne sećate se tog datuma, ali se sećate iako ste bili, kako kažete, mnogo pijani, da vas je Mitić pozvao telefonom u 13.00 sati, a da su Musa i Haliti došli kod vas u 10.00 sati. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koji je to datum bio?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam koji je datum bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A na strani 27, pasus dva, vi kažete ovako: „Ušao sam u restoran „Pranvera“ i seo. U restoranu je bio bunar sa poklopcem, a na poklopcu opasači, novčanici i duvan. Kad sam ušao u restoran, morao sam da idem niz stepenice koje su vodile u podrum. Video sam da dole ima

mnogo ljudi i shvatio da policija podrum koristi kao zatvor." Je li ovo tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Tačno je. Tamo je bilo ljudi...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*).

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*). Šta znači „Pranvera“ na albanskom?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: „Pranvera“ znači proleće. Na albanskom se proleće kaže pranvera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, a u izjavi govorite o vama i njemu i malopre na moje pitanje kada ste odgovorali, kad sam vas pitao o vlasništvu nad restoranom „Pranvera“, rekli ste da se nije znalo da je to vaš restoran. To ste odgovorili. Da li sad tvrdite da to nije bio vaš restoran?

SUDIJA MEJ: Ono što je svedok rekao jeste da je to bio drugi restoran, da su postojala dva restorana... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Gospodine Miloševiću, imate još dva minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrđite da su vas pripadnici OVK tri meseca neprestano tukli žicama, bejzbol palicama, gazili po vama, polivali vas vodom, pravili pauze, pa vam davali cigarete, udarali vas po tabanima i šta sve ne. Je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam da li su oni stvarno bili iz OVK ili ne. Ja sam već rekao da su se oni pretvarali da su bili pripadnici iz OVK i tako se izdavali. Ali, pitali su me za neke druge stvari, neke druge probleme. A OVK me je pritvorila na početku, pre toga, iz kuće mogu ujak i držali su me tri dana, ali me nisu tukli. I nisu me plašili. Dali su mi cigarete i hleb.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 33 kažete: „Došli su u uniformama OVK.“ To je sve bilo posle rata, dakle. „Odvezli su

me u jedan podrum sa zamračenim prozorima. Tu je bilo palica za bezbol, drški od sekire, policijskih palica. Svi su nosili maske, osim jednog koji je bio debeo i imao sedu kosu, rekao je da je iz Skoplja, da je ubio mnogo Albanaca koji su sarađivali sa Srbima. Uperio je pištolj u mene i rekao da mu moram reći sve što sam radio. Jedino on nije nosio masku. Mogao bih da ga prepoznam. Ispitivali su me i počeli su da me tuku žicom. Zavezali su mi noge, polegli me na zemlju. Jedan mi je stao na grudi. Skinuli su mi cipele i čarape. Tukli su me nogama. Pravili su pauze, dali mi cigarete. Kada im se činilo da će se onesvestiti, sipali su na mene vodu. Držali su me tako tri meseca i konstantno su me tukli. Jednog dana sam pogledao kroz prozor i shvatio da sam u selu Slatina (Sllatine), opština Kačanik." Je li to tačno ili nije?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Tačno je, tačno je da su me priveli. Ali još jednom kažem da oni nisu bili pripadnici OVK. Oni su bili lopovi. Bili su banda iz Kačanika. Oni su me uhvatili zbog moje porodice. Moja žena je bila iz Kačanika i oni su me uhvatili zbog problema sa mojom ženom. Ja sam i ranije imao problema u vezi sa tim i oni su to iskoristili predstavljajući se kao pripadnici OVK. Odveli su me u Slatinu i tamo su me držali tri meseca, tukli me. Ali ja znam te ljude.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, možete da postavite još jedno pitanje i to je sve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li sam ja dobro shvatio, samo mi još recite da li sam dobro shvatio da su vam neki oficiri NATO-a savetovali da oformite i naoružate jednu grupu ljudi i da se borite protiv ovih iz OVK koji su hteli da vas ubiju? To piše u vašoj izjavi.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste odabrali da se ne borite, nego da pobegnete u Makedoniju, je li tako?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam pobegao od OVK. Ja nemam zašto da bežim, zato što me OVK nije tukla. Čak i kad bih ih danas sreo, ja bih im pružio ruku, jer su me držali samo tri dana.

SUDIJA MEJ: U redu, o tome smo već govorili. Da li neko od amicus-a ima pitanja?

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da, časni Sude, samo nekoliko. Gospodine K-5, hoćete li, molim vas, da odgovorite na nekoliko pitanja koja će vam postaviti? Avdi Musa je bio kosovski Albanac, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: 1990., 1991. godine situacija na Kosovu se promenila?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Albanski policajci su bili uklonjeni iz policijskih snaga, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Vi ste tokom svedočenja rekli da se Musa vratio, da je bio postavljen za policijskog komandira, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Kad se Musa vratio na Kosovo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: 1990. godine.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Šta je bilo pre ili posle promene situacije na Kosovu, kada je to bilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Situacija se nije promenila kad je on došao, već kada su postavljeni Srbi na sve funkcije.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Pa kako je to onda kosovski Albanac bio postavljen na funkciju komandira policije posle promene situacije, kako ste je vi opisali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Zato što je bio na strani Srba i oni su želeli da ga postave za kapetana.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Kada je Musa ubijen, zašto niste tada prestali da radite kao policijski doušnik?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Musa je ubijen posle rata, kada je sve ovo već bilo gotovo.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: U redu. Da li ste čuli za druge kosovske Albance koji su sarađivali sa Srbima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Čuo sam da ih je bilo, ali ne znam im imena. Ali oni nisu bili inspektorji, oni su, odnosno primali su platnu, a ovi ljudi su upali u klopku, to im je bilo namešteno i nalazili su se u teškoj situaciji. Onda im je rečeno, zapravo shvatili su da niko od Albanaca ne sarađuje sa policijom dobrovoljno već pod pritiskom.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Iz bilo kog razloga, vi ste čuli da su drugi sarađivali sa Srbima, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste čuli šta se njima desilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Čuo sam da ih je neko ubio, ali ne znam ko, ne znam zapravo šta im se desilo.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste čuli o tome da su ti ljudi bili zlostavljeni, a ne samo ubijani i da su ih hapsili, a ne samo ubijali i da su ih tukli, a ne samo ubijali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne znam, ja sam čuo, ali nikad tako nešto nisam lično video.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li vas je ikad napao neki kosovski Albanac ili rođak neke kosovske žrtve zbog toga što ste sarađivali sa Srbima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne. Ja ih se plašim i sada se pročulo da sam ja sarađivao sa Srbima, ali nije me niko napao, niti me je OVK napala, samo ova banda koja me je odvela u Slatinu pravila mi je probleme.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li vam je ikad pre-tio neki kosovski Albanac ili rođak neke žrtve?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Vi ste rekli Sudu da vas je OVK dva puta ispitivala, zar ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li vam je rečeno...

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Jednom me je odvela prava OVK i držali su me tri dana, a drugi put...

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Drugi put ste vi rekli da to nije bila prava OVK, a kad vas je Tužilaštvo pitalo za to, vi ste odgovorili „Ne razumem“. Prema tome, slušajte, molim vas, pažljivo. Tužilaštvo vas je pitalo: „Kako ste znali da je to jedna obična grupa, a ne OVK?“. Vi ste odgovorili: „Ja sam to shvatio na osnovu toga što me je OVK ranije uhapsila i oni su tražili neke podatke, ali ova druga grupa me je pitala za neke probleme koje sam imao odranije sa svojom ženom i slične stvari.“ Mene sada interesuje, gospodine, šta to mislite kada kažete zbog problema koje ste imali odranije zbog vaše žene i druge stvari? Na šta se to odnosi?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pod ovim podrazumevam da ti ljudi nisu bili iz OVK, zato što sam ja prethodno bio sa OVK. Ovi ljudi su bili obučeni kao pripadnici OVK, ali nisu to bili, oni su bili banda, oni su pjačkali, ubijali ljude.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Zašto pominjete probleme zbog vaše žene i druge probleme, to sam vas pitao?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Hteo sam reći da sam bio oženjen, imao sam ženu iz Kačanika (Kacanik). Imao sam probleme sa jednom osobom kada bih tamo odlazio sa svojom ženom. On je bio iz Kačanika i na osnovu onoga što ja mislim i na osnovu pitanja koja su mi oni postavili, to je bio problem. Oni me nisu ispitivali ni o čemu, oni su samo pitali nešto kako bi me mogli tući, a nisu

želeli nikakve stvarne informacije od mene. Postavljali su besmislena pitanja. To nisu bili prava pitanja, oni su me samo hteli premlatiti.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: I to je trajalo tri meseca?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa, ja vam nisam dao datum, ali ja mislim da je to bilo neka tri meseca.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Vaša prethodna izjava, niste rekli ništa o osobama, o tome da osobe koje su vas ispitivale nisu pripadale OVK. Zašto to niste rekli?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam to rekao jer me niko nije pitao, a sada kada me vi pitate ja vam to mogu objasniti. Oni su bili u uniformama OVK, ali pre me o tome niko nije pitao. Ja vam sada kažem da su oni nosili uniforme OVK, da su imali oružje, odveli su me i pretukli su me i to je to.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Izgleda da vas tužilac o tome ništa nije pitao. Vi ste sami rekli da ti ljudi nisu pripadali OVK.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Ja vas, dakle, ponovo pitam. Budući da vas o tome nisu pitali, budući da ste vi to sami pomenuli, zašto to niste rekli i prilikom vašeg prvog razgovora?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: To mi se nije činilo od ključne važnosti i toliko interesantno. Ja sam im rekao da me OVK odvela, ispitivala tri dana i da su oni od mene dobili neke informacije, ali nisam im rekao o tim drugim ljudima ništa, ja sam OVK rekao o Dejanu i drugim stvarima.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Jeste li vi obavestili OVK da su vas ti ljudi pritvorili i zlostavljali duži vremenski period tvrdeći da pripadaju OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, nisam to javio OVK, javio sam to Crvenom krstu.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li ste nakon puštanja otišli u posetu doktoru?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bio sam u bolnici u Skoplju, imam dokumenta o tome ovde. Nemam ih kod sebe, ali imam dokument, imao sam operaciju, imao sam teške povrede.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Šta stoji u dokumentu o vašim povredama?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: U dokumentu stoji da sam bio zlostavljan, da sam bio mučen, da sam prošao kroz traumu, u stvari ne traumu, imam glavobolje, bol u bubrežima, bol u nogama. Neko vreme bio sam u intenzivnoj nezi, bio sam tri dana u Skoplju. Bilo je nešto i u mojim plućima, neka vena se probila i doktori su konstatovali da je to bila posledica zlostavljanja.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Da li se u izveštaju konstatuju neke ozlede na vašem telu zbog toga što su vam gasili cigarete na telu?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja sam se sam posekao razbijenom bocom, ja to nisam mogao izdržati.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Bojam se da to nije odgovor na moje pitanje. Moje pitanje je bilo da li su na vašem telu pronađeni bilo kakvi ožiljci od upaljenih cigareta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, niko nije na mom telu gasio cigarete, tukli su me.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Ali vi shvatate da ste vi u vašoj prethodnoj izjavi rekli da su na vama gasili cigarete?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne sećam se, možda neko jeste ugasio cigaretu, ne znam, ali imam ožiljke od onoga što mi je rađeno. Ali više o tome ne želim razmišljati.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Budući da su ljudi sumnjali da vi pomažete srpskoj policiji, budući da su vas videli zajedno sa nekim za koga se sumnjalo da je pripadnik „Crne ruke“,

budući da su se okolo širile glasine o tome da ste povezani sa „Crnom rukom”, kako to da niste ubijeni kada su vas ti ljudi drugi put uhapsili, ti ljudi za koje kažete da su gangsteri, a ne OVK?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Oni me ništa nisu pitali o „Crnoj ruci”, ja sam to već rekao. Pitali su me o problemima koje sam imao, samo su hteli da me tuku, ništa drugo im nije bilo važno.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Zašto vas OVK nije ubila prvi put kada su vas uhapsili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ali OVK me prvi put nije tukla. Ja nisam nikad okrvavio svoje ruke. Nisam ubio nijednog Albanca. Nisam ubio nikoga. Došao sam ovamo reći da moje ruke nisu kravne. Da li neko ima neki dokument ili činjenice da pokaže suprotno? Ja sam ovamo došao zato jer znam da nikada nisam ništa učinio. Da sam nešto uradio ne bih bio ovde. Ne bih se usudio da napustim svoju kuću.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Jeste li vi tokom ta tri dana dok vas je držala OVK, njima rekli isto ono što ste rekli ovde pred Sudom?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: I oni su vas pustili nakon što ste im rekli, ono što ste rekli ovde pred Sudom?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ja nisam imao nikakve informacije tog tipa. Nisam imao mnogo informacija.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Prevodioci traže od vas da ponovite svoj odgovor.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Kada su me držali ta tri dana, oni nisu imali informacije. Imali su informacije da sam bio sa Srbima i da sam bio povezan sa „Crnom rukom”. O tome su me pitali. Onda su me pitali jesam li imao taj automobil, jesam li bio u tom automobilu, jesam li bio тамо. Doveli su svedoke. Pitali su je li me neko тамо video, i da su nekog našli, oni bi rekli „pa imamo svedoke koji su te videli“. Međutim, onda su shvatili da ja nemam

nikakve veze sa „Crnom rukom” i pustili su me da idem. Odvezli su me u automobilu mom ujaku i rekli su mi da me je OVK oslobođila.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Preformulisaću pitanje. Da li ste vi rekli ono što ste rekli pred ovim Sudom ili ste lagali i sakrili od njih pravu prirodu vašeg učestvovanja?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, nisam im rekao.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV – PITANJE: Znači lagali ste na njihova pitanja, pokušavajući da sakrijete pravu prirodu vaših poslova.

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Nisam lagao. Radilo se o spaljivanju automobila, autobusa, prodavnica. Oni su me pitali da li sam povezan sa „Crnom rukom”. To su pitali. Da li znaš te i te ljudе? Da li si imao taj i taj automobil? Oni su smatrali da sam ja pripadao „Crnoj ruci”, ali nisu me pitali o drugim stvarima. I ne radi se o tome da sam ih ja lagao, nego da me oni o nekim stvarima nisu pitali. A kasnije sam im dao te informacije i oni su me odvezli kući.

PRIJATELJ SUDA VLADIMIROV: Hvala, to je bilo sve.

SUDIJA MEJ: Ima li dodatnog ispitivanja?

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC ROMANO

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, ranije ste govorili o vašem radu za Mitića i za srpsku policiju. Rekli ste da ste se u okviru tog rada bavili krađom, podmetanjem požara, podmetanjem eksploziva u zgrade i pokušajima likvidacija ljudi. Da li ste u to vreme čuli glasine da su protiv vas podignute optužbe za upravo ove stvari koje su vam policija i Mitić naložili da uradite?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Molim vas da ponovite pitanje. Nisam ga shvatio.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Izvinjavam se. Vi ste rekli da ste radili za Mitića i rekli ste da ste za njega pljačkali, krali i pokušavali likvidacije. Da li ste u to vreme čuli glasine među građanima da su protiv vas podnete krivične prijave zbog upravo ovih stvari koje ste radili za Mitića?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, nisam to radio već sam rekao da su moja naređenja bila samo da pokažem kuće. Ja to nisam radio.

SUDIJA ROBINSON: Ali to nije pitanje koje vam je postavljeno. Pitanje koje vam je postavila tužiteljica je da li ste čuli bilo kakve glasine da su u to vreme protiv vas podignute optužnice zbog onoga što ste uradili?

SVEDOK K-5: Ne, nisam nikada čuo ništa tako.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Ješte li čuli bilo kakve glasine o vama i o poslu kojim ste se bavili?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Kada ste otišli do Mitića, da li je on od vas ikada tražio da proverite šta ljudi, šta građani govore o tim stvarima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: I šta su ljudi govorili o tome?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa, kada bismo odradili neki posao, na primer, kada bismo digli motel u vazduh, kao na primer Agimov motel, nakon toga ja bih otišao u policiju u „BankKos“, otišao bih Mitiću obučen u običnu odeću, i Mitić bi mi rekao: „Idi i saznaj kakve su glasine, šta ljudi kažu ko to radi“, i ja bih onda i razgovarao sa ljudima. I neki ljudi bi rekli to radi policija. Međutim, ljudi nisu znali ko je to uradio. Ljudi bi samo rekli da to radi policija. Ponekad bi rekli da su to bili Arkanovi ljudi ili tako nešto. To su bile glasine i ja bih o tome obaveštavao Mitića.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li ste ikada čuli neke glasine ili komentare da ste se i vi bavili tim aktivnostima?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa, ljudi su govorili. Ja sam već i ranije to rekao, ljudi govore. Oni su i o meni govorili da sam se i ja bavio takvim aktivnostima i da sam bio povezan sa „Crnom rukom“. Bilo je glasina.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li vi ikada bili u zatvoru pre 1999. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, bio sam 1995. godine.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: A pre toga?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li ikada dobili obaveštenje da je protiv vas podignuta neka optužnica? Da li vam je ikada suđeno po nekoj optužnici?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, ne znam ni za jedan drugi postupak protiv mene. Kada je reč o onoj tući sa Ciganima, tamo su me pretukli i držali su me u pritvoru devet meseci, kada sam se ono potukao sa Harušom u zatvoru.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, da li ste u svom iskazu rekli da ste 1995. godine, kada su vas uhapsili, proveli neko vreme u zatvoru, nekih devet meseci i takođe spomenuli da ste priznali nešto što niste počinili. Možete li Sudu objasniti šta se tačno dogodilo 1995. godine?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. 1995. godine bio sam u jednom kafiću. Jedan saradnik Avdija Muse pod imenom Bajgora došao je u kafić i sa njim je bio njegov prijatelj Hajruš Ruša (Hajrush Rrusha) iz Varoš Sela. Oni su počeli da me provociraju. Ja sam se branio pa sam tu osobu pretukao, a onda je on tukao mene. A onda sam ja tukao njega. Sledećeg dana došli su Avdi Musa, Dragan i Ljubiša, u jednom automobilu, bio je to beli „stojadin“ i odveli su me u policiju, na treći sprat u kancelariju Avdija. Kada sam išao u WC, video sam Hajruša, Azema i Avdija kako razgovaraju. Oni su me pitali da li znam tog čoveka, onda su me počeli tući jer ja nisam priznao da sam ga pretukao. Rekli su mi da će mi dati 500 DEM ako priznam. Ali nisam priznao, i zato su me tukli.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li priznali?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Možete li ponovo postaviti pitanje?

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li priznali ili ne?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da, priznao sam, da, ali pod pritiskom.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Jeste li nakon suđenja oslobođeni optužbe ili ste proglašeni krivim?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne, moj sudija bila je Danica Marinković. Došao sam na sud pred nju, a moj advokat bio je Imer Rovci (Ymer Rovci) i sud me oslobodio optužbe i proglašio nevinim. A moj advokat je rekao da bih mogao da tražim novčanu naknadu. Ali to nisam uradio. Rekao sam da ne želim novac.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: To se dogodilo 1995. godine, odmah nakon što ste se vratili iz Nemačke. Da li smatrate da bi se moglo reći da je to bila neka vrsta odmazde, zato što ste pobegli...

SUDIJA MEJ: Nije na svedoku da na to odgovori.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: U redu, preformulisaću pitanje. Znači to se dogodilo odmah nakon vašeg povratka iz Nemačke. Da li je to tačno?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da. Bilo je to možda dva dana nakon mog povratka. Odmah su došli.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Hvala. Gospodine, da li je Mitić znao za to da ste u vreme dok ste radili za njega, vi i drugi ljudi krali neke stvari i zadržavali za sebe?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Pa, Mitić je to sam naredio. Nije naredio direktno da krademo, ali kao što sam već rekao, Dejan je ranije radio te stvari, a ja sam bio s njim u društvu. On je sve znao. On nam je sam rekao da radimo te stvari. Moj je posao bio da pokazujem da je ta radnja vlasništvo tog i tog.

SUDIJA KVON: Trenutak, molim vas. Primetio sam da su optuženi i amikusi nekoliko puta citirali izjave optuženog, mislim da bismo to trebali uvrstiti u spis.

TUŽILAC ROMANO: Ja sam nameravala da je zatražim na kraju svedočenja.

SUDIJA MEJ: Molim dokazni broj.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 171, koji će biti držan pod pečatom.

SUDIJA KVON: Ja bih želeo postaviti pitanje u vezi sa ovim što je upravo rečeno. Gospodine, po vašoj izjavi na strani 14, u verziji na engleskom jeziku, u pasusu broj četiri, da li se sećate da ste napisali sledeće, citiram: „Radi se o incidentu sa čajdžinicom kraj džamije. Mitić mi je rekao da opljačkam prodavnici, a da sve zadržim za sebe, a da njemu donesem samo fotografiju.” Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK K-5: Da, on je to rekao, on je želeo fotografiju, a sve drugo sam uništio. Kao što sam već rekao. Uzeo sam samo fotografiju i odneo je njemu. A druge stvari sam uništio.

SUDIJA KVON: Kasnije u istom pasusu kažete: „Ukrao sam televizor, kasetofon i video rekorder.” Da li je to tačno?

SVEDOK K-5: Kada je reč o krađi, o tome sam imao konkretna naređenja, te sam stvari uništio.

SUDIJA KVON: Hvala.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Gospodine, istrage koje je organizovao gospodin Mitić, tvrdile su da su požari nastali zbog kvara na električnim instalacijama. Kada ste vi razgovarali sa ljudima, što je od vas zatražio Mitić, o tome šta oni misle o tome šta se desilo, šta ste ustanovili, šta su ljudi mislili da se desilo?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Njihovo mišljenje bilo je da to mora da je bila policija, neki su mislili da je to bila policija, neki su mislili da su to bili lopovi, neki su imali razna mišljenja o tome šta se desilo.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Zašto su mislili da je to uradila policija?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Zato jer je policija radila takve stvari. Oni su se bavili takvima aktivnostima, oni su pljačkali ljude u Uroševcu, privatne albanske kuće. Policija se time bavila.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Na pitanje gospodina Vladimirova vi ste tvrdili da ljudi koji su vas držali tri meseca nisu pripadali OVK. Prepostavimo sada na trenutak da su oni bili OVK ili da su mogli biti OVK. Da li je bilo razumljivo to da vas je OVK zbog vašeg rada kao policijskog doušnika i zbog ružnih stvari koje ste učinili Albancima, da li je bilo razumljivo da bi OVK želela da vas zatvori, saslušava ili čak zlostavlja?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Hvala. Jeste li vi ikada u vašoj izjavi spomenuli da vas je OVK povredila opušćima cigareta, opržila?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne sećam se. Nisam siguran da li to mogu tvrditi ili ne.

TUŽILAC ROMANO – PITANJE: Da li se to dogodilo? Da li su vas povredili opušćima cigareta?

SVEDOK K-5 – ODGOVOR: Ne sećam se.

SUDIJA MEJ: Vreme je da ispitivanje privedete kraju.

TUŽILAC ROMANO: Imam samo još jedno pitanje, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Još jedno pitanje.

TUŽILAC ROMANO: Radi se zapravo o jednoj korekciji, ali mi to moramo napraviti na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: U redu.

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: U redu. Možda problem koji ste postavili sada u vezi s uvođenjem novog dokumenta, ako imate neke sugestije o tome šta bi trebalo da se uradi, ili neke dodatne prijave, možda možete to predati u pismenoj formi tako da mi to tokom noći razmotrimo.

TUŽILAC NAJS: U redu, časni Sude. Onaj drugi kratak administrativni problem odnosi se na jedan deo svedočenja doktora Bakara (Baccard). Ja znam da Sud neće imati njegov izveštaj sa tim, ali na strani 19 od 154 strane, pod „Račak“ postoji jedan osvrt na izjavu svedoka. Ne moram da dam ime svedoka koji je u pitanju, ali ovde je izjava svedoka na koju se on poziva. Problem je u svedočenju na stranicama transkripta koji je dostupan radi podele. To su stranice 52.88 do 52.90 i 53.05 do 53.08. Dakle one su vam dostupne da bi vas podsetile na ono što je rečeno. Izjava svedoka sama po sebi nije uključena u fajl „Račak“ zato što su očekivanja u vezi s izjavom te osobe bila takva da nije bilo potrebno sačuvati ih u fajlu. U slučaju da osoba ne svedoči, onda bi ispalo da izjava za konkretnе stvari koje je identifikovao doktor Bakar treba da bude dokazni predmet i da bude dodata u bajnder, ali mislim da bih trebao da vama dam priliku da pogledate sirov materijal pre nego što uradimo bilo šta po tom pitanju. Ali, dakle, ti transkripti su vam na raspolaganju.

SUDIJA MEJ: U redu, pre nego što završimo, gospodine Miloševiću, želeli ste da spomenete nešto u vezi s dokaznim materijalom vezanim za poslednjeg svedoka. Da li vam je spremno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Želite li da vam ih sada dam?

SUDIJA MEJ: Ako možete da nam ih predate sada, tim bolje. Da, možemo da ih pogledamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Prvo, u vezi pitanja vezanih za Rugovinu partiju DSK, da je 1990. razmatrala učešće na izborima u Srbiji, ali da je procenila da ne bi dobila više mesta u Parlamentu od dodatašnjih 15, predajem dokument koji je predala druga strana, pod nazivom „Rugova o demokratskoj platformi Kosova“. To je srpska verzija.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, bojim se da vreme nije na našoj strani. Ne možemo ništa da čujemo. Ali ako imate bilo kakve dokumente, možda biste mogli da ih predate i mi ćemo ih razmotriti. Ili da sa ovime nastavimo sutra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To su dokazni predmeti koje ste vi tražili. Pitali ste me ako bih bio dovoljno dobar da ih obezbedim i sada vam objašnjavam o čemu se tu radi.

SUDIJA MEJ: Bojim se da nemamo vremena za objašnjavanje, jer nam je isteklo vreme u sudnici. Tako da možete samo da predate dokumenta. Ali ako želite da ih pojasnite, možete to učiniti sutra. Uradite kako želite. Svedoče K-5, hvala vam što ste došli da svedočite. Vaše svedočenje je ovim završeno. Možete ići.

SUDIJA MEJ: Sada prekidamo do sutra u devet ujutru.

Završeno u 13.50. Nastaviće se 28. maja 2002. godine u 9.00 h.